

S'Arenal de Mallorca

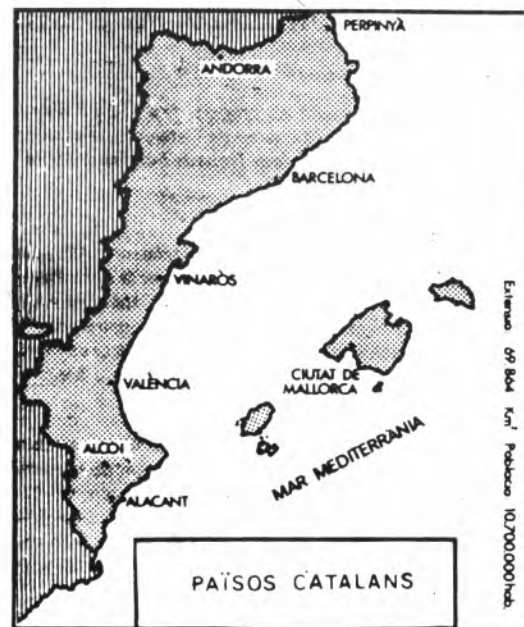

PUBLICACIO INDEPENDENT DE LES ILLES BALEARS

ANY XII. NÚMERO 263

1er D'ABRIL DE 1993

PREU: 200 PTS

**BANCO DE
CREDITO BALEAR**

Joan Lluís Gamundí

Miquel Nigorra

Joan Lluís Gamundí:
**"Vergonya, cavallers!
Vergonya!"**

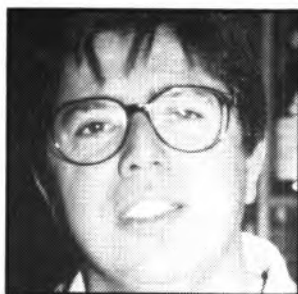
"També em referesc a Bartomeu Bestard Bonet, àlies Tummy, agent consular dels Estats Units d'Amèrica, cap de serveis de tot i de res al Banc de Crèdit Balear, relacions públiques de la família Nigorra i colló integral."

**Aquest periòdic es pot trobar
a tots els quioscos de
Mallorca. Exigiu-lo al vostre
quiosquer si no el trobau.**

Que opinau de la presió fiscal?

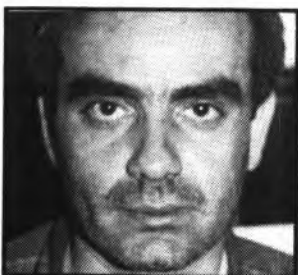
Maria Tocho (Concessionari Olivetti). Estam molt pressionats. Hem de seguir com ara, som espanyols i hem de patir.

Gabriel Martí (Restaurant Suis). Estam anegats i saturats d'imposts. Els doblers surten de Mallorca i nosaltres de cada dia som més pobres.

Antoni Mir (Tot Bici). El espanyols són uns lladres. Mentre no ens independitzem ens seguiran robant.

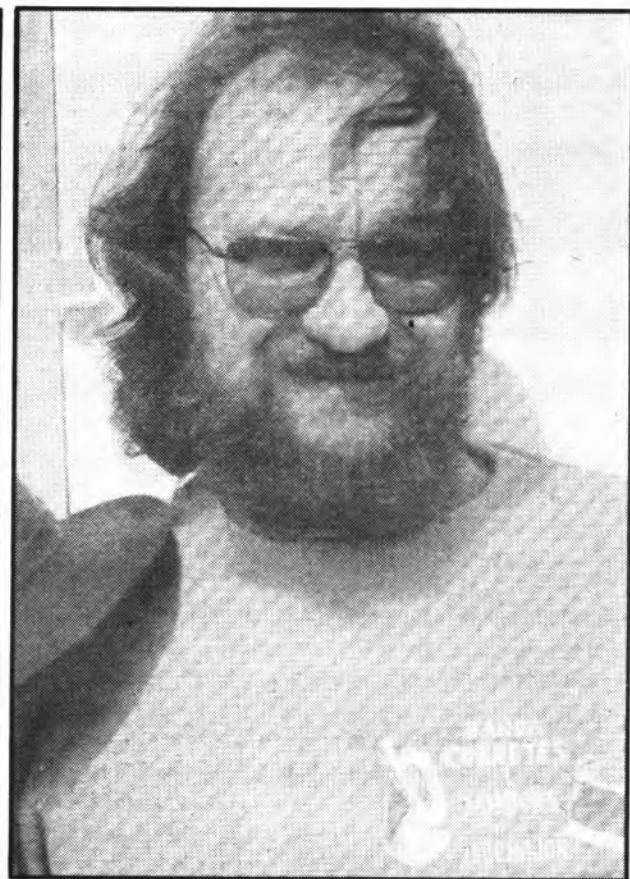

José Antonio Cantero (Mecànic). Amb aquesta crisi, la pressió fiscal és excessiva. Jo faig feina aquí i m'agradaria pagar al Govern Balear.

Magdalena Vidal (Jocs Didàctics). És horrorosa. Si pagàssim al Govern Balear tindria consol, però ara tot se'n va cap a Espanya.

Un exemplar d'aquest periòdic serà regalat a cadascuna de les famílies de les barriades de Santa Catalina, Son Espanyolet, el Fortí i Son Coloner, de la Ciutat de Mallorca. Si us ha agradat, trobareu una butlleta de subscripció a la darrera plana. Enviau-nos-la.

Tomeu Penya: Deu anys d'èxits. Gira 93

Després de deu anys d'actuacions i feina continuada, i en dona fe l'extensa discografia publicada, després de deu anys durant els quals en TOMEU s'ha convertit en un personatge carismàtic i estimat, no només a Mallorca, sinó també a Catalunya. Després de "Deu Anys d'Èxits", Tomeu Penya afronta aquest 93 amb més força i empena que mai.

En aquesta gira 93 TOMEU PENYA barrejarà els nous temes presentats en el recent disc "Sirena" amb un repàs a les seves cançons més populars i estimades. Cançons que ja s'han convertit en vertaders clàssics de l'actual mú-

sica popular.

En aquestes passades festes, de nou Tomeu Penya ens va donar una lliçó del que significa l'èxit. Una nadala, "El Rel Negre", novetat inclosa en el seu disc recopilatori "Deu Anys d'Èxits", es convertí en la cançó més popular del nadal 92. Tomeu participà en tots els programes -estel·lars- de la televisió de parla catalana en una autèntica demostració de la força de la seva popularitat.

La festa, la simpatia i l'amor que respiren les actuacions d'en Tomeu continuen essent la millor garantia perquè aquests "10 Anys d'Èxits" segueixin per molts més.

Els nins i nines més grandets de la guarderia Mary Poppins de Santa Catalina feren aquesta fressa tan maca per poder sortir en els dies de carnaval que han passat fa poc. (Foto Estudi Molins)

Els nins de la guarderia Mary Poppins de Santa Catalina es disfressaren a les passades festes de Carnaval. Els podeu veure en aquest dia tan especial per ells. (Foto Estudi Molins)

Xafarderies

* **Els OCULTS**, aquest grup musical de Manacor que trïomfa a Catalunya i al País Valencià, ens envien un fax des de Barcelona, on viuen, i ens comuniquen que han fundat una agència de management amb la intenció exclusiva de donar a conèixer el treball d'aquest grup de rock mallorquí per tot el territori de parla catalana, a nivell de promoció i contractació. Ens informen també que el passat dia 12 feren un concert a la sala KGB de Barcelona, el 20 de març, un altre concert al vell teatre de Gèlida al Penedès, dia 22 de març, varen fer l'enregistrament d'un nou LP als estudis TRAMA de Barcelona, produït per Reyes Torio (de "Dinamita pa los pollos"). Dia 12 d'abril, un cop finalitzat el disc, realitzaran un videoclip promocional del tema designat com a single. Finalment, dia 24, els Ocults participaran en el macroconcert de rock català que se celebra a la plaça de toros de València: el TIRANT DE ROCK, compartint escenari amb ELS PETS, LA'N'BUSTO I KISCH.

* El Parlament Balear ha aprovat la Proposició de Llei, presentada pel PSM, per promocionar els **productes alimentaris de les illes** entre els turistes. També insta el Govern a realitzar gestions perquè els catterings de les empreses d'aviació utilitzin productes balears com embotits, formatges, vins i fruits secs. Molt bé pels nacionalistes, a veure si entre tots arreglam la nostra economia.

* L'altre dia, xafardejant amb en Tomeu Salvà

NOTA DE LA REDACCIO

S'Arenal de Mallorca vol posar de manifest que els articles publicats en aquesta revista expressen únicament l'opinió dels seus autors. Totes les persones o entitats que se sentin al·ludides pel contingut d'aquesta publicació tenen a la seva disposició la secció *Cartes al Director* que admet escrits que compleixin els següents requisits: * L'extensió màxima són vint-i-cinc retxes, escrites a màquina. * Les cartes han d'anar signades per l'autor amb noms i llinatges i ha d'incloure adreça, telèfon i D.I. No es publicaran textos firmats amb pseudònim o inicials i quan l'escrit provingui d'un col·lectiu, ha de signar-lo un dels seus components.

de l'Hotel Cosmopolitan, arribarem a la conclusió que, de turisme, a Mallorca en tindrem per una temporada llarga. Deu hores de vol assegurats a la cadira d'un avió per anar al Carib o al Brasil són ben males de pair; llavors te trobes amb unes platges d'aigües profundes amb moltes d'onades i el perill dels taurons. Platges d'aigües tranquil·les i poc profundes com a Mallorca, que a més és a dues horetes del centre d'Europa, és qualque cosa que està al nostre favor. Aquesta fou la conclusió de la nostra xerrada.

* Això no vol dir que a Mallorca i a les altres illes no sobri molta gent. El barco que va i no torna ha començat a fer viatges. En Gabaldon deia l'altre dia a les planes d'un diari foraster que del municipi de Manacor han causat baixa tres mil persones que han tornat a "su tierra". D'Eivissa n'han partit sis mil i de la part de Ciutat, Calvià i Lluçmajor no en saben les dades, però cal suposar que l'emigració ha començat. Hi ha molts d'aturats que no trobaran més feina per aquí. No en trobaran perquè no n'hi ha. La construcció ha minvat molt, i l'agricultura i indústria tenen poca rellevància. Ens queda el turisme de temporada que no podrà absorbir la meitat de la demanda de mà d'obra que tenim per aquí. Tanmateix els mallorquins ja estam avesats a fer el bolc i partir a fer les amèriques.

* De totes les tertúlies que es fan i es desfan arreu de Mallorca, pot ser les del **Nou Gùell** siguin les més interessants. Ho són per la variada procedència dels contertulis i malgrat la mania que té el seu moderador, que és en Joan Pla, de repetir al començament de cada tertúlia que cadascú pot parlar en la llengua que vulgui o pugui. Cansat de sentir-lo, el glosador Pere Gil va començar la seva intervenció amb un bon "good evening" i va seguir

en mallorquí. Més tard el senyor Joan Pons i Llabrés va adreçar-se a Jesús Cor, que és aragonés de llinatge català -si fos de llinatge castellà es diria Corazón-: "Cuando hable con el director de S'ARENAL DE MALLORCA hablaré en mallorquin", va puntualitzar, "contigo, hablo en tu lengua." "¿Porqué no hablas con la tuya?", el va tallar en Jesús Cor. I és que els castellans ho tenen molt clar, a això de la llengua.

* Ens ho contava n'Antoni Vera, que és un peix gros de l'associació de veïns de Santa Catalina: "La nostra associació organitza cursos de ball mallorquí, ensenyança d'adults, cursos de català, tall i confecció, perruqueria, dibuix i pintura, ceràmica etc." I l'ajuntament els ha llevat les subvencions i que això no és culpa de l'ajuntament, la culpa és perquè els nostres impostos se'n van cap a Espanya i les institucions mallorquines de cada dia són més pobres. A propòsit, n'Antoni Vera, que és andritxol de naixement, ens digué que al pòsit de pescadors d'Andratx hi ha un rètol datat de 1413 amb aquesta inscripció: L'ÚNICA FINALITAT D'AQUEST PÒSIT ES QUE LO NOSTRO, SIA NOSTRO.

* La crisi ho envaeix tot. La setmana passada l'**Escuderia Son Sardina** havia d'organitzar la carrera de cotxes Caimari-Lluc. Idò per manca de patrocinadors, aquesta carrera s'hagué de suspendre.

* **German Hurtado** és president de l'associació de veïns de Son Pizà i col·laborador de l'associació de veïns de Santa Catalina, també és membre destacat de la penya del Mallorca de Son Pizà. Tenen cinc equips de futbol i han donat molts de jugadors al Mallorca, jugadors com Herrera, Maestro, Cladera i Edu. Aquesta quinzena podem veure els equips d'aquesta populosa barriada ciutadana.

S'ARENAL DE MALLORCA. Publicació independent de les Illes Balears. Edició i direcció: Mateu Joan i Florit. Col·laboradors: Gracià Sánchez i Font, Jaume Sastre, Bernat Joan i Marí, Mateu Sastre, Climent Garau i Salvà.

Depòsit legal PM 473-80. Impressió: Hora Nova S.A. Publicitat i subcripcions: Camí de les Pedreres, 30. Apt. de Correus, 124. 07600 - s'Arenal. Tel 265005. Fax: 269941.

Gloses Parlamentàries (amb missatge)

Per: Es Gall

Parlamentaris, que visca
Espanya amb son Parlament!
Digau-ho quan vos confisca
vostra llei i fins s'arrisca
contra el vostre President.

I no digueu: Això és massa!
No recordeu la sessió
en que dàreu mala passa
i negàreu sense traça
l'autodeterminació?

Ara ho teniu, Presidència,
però heu mutat aquest pic.
Ja no demanau clemència,
sinó clara independència,
que, en parlar de mi, no ric!

Com que han tocat Ses Salines
per reserva natural,
frenètic deis: Com les nines
dels meus ulls són les marines.
No les toqueu, es pardal!

Són per mi i la meua dona,
que ara som el President!
Una urbanització és bona
i hi faré xalet amb trona,
mal que m'hi enterri la gent.

Quan lo del Síndic va nèixer,
diguéreu. Si ningú es queixa,
cap n'hi ha d'indefensat!
A Mallorca? Blat i xeixa,
riure i beure, que això engreixa,
tothom ben endiumenjat!

Síndic de Greuges? No, fora!
Que l'hem de fer? Re-mil llamps!
Ningú vull sentir que plora,
ni me toqueu els aglans!

Sense Síndic ningú mota,
ni el d'enfora ni el de prop.
Tant si m'arramben sa pota,
com si hem van fent la pilota,
jo tranquil·let bé me rob.

I jo tots els dematins
he d'escainar altre cop:
A Mallorca, mallorquins!

Carta al batle de Manacor

El sotassinant exposa que:

- Des de fa uns anys demana permís per instal·lar al cementiri de Manacor una placa de ferro que ell mateix va fer, amb un disseny al·lusiú a aquells que moriren a Son Coletes el 1936.

- Que el Batle ha contestat cada any amb un "no ho trobam oportú" com a única explicació, i que mai s'ha donat cap raó mínimament convincent per negar un monument a aquells que no moriren a la guerra en favor del Franquisme.

- Que la divisió entre els espanyols que va provocar la guerra civil, és un objectiu a superar per la Democràcia i la societat actual.

- Que els símbols són molt importants per un poble: les banderes, els escuts, els monuments, etc. Els símbols fan poble i ajuden a mantenir viva la memòria col·lectiva.

- Que els símbols militars guanyadors se mantenen al nostre municipi: monuments a Portocristo, a Manacor, noms de carrers, etc.

- Que si volem un país per a tots, per què negar el record a uns i simbolitzar el record dels altres? és just?

- Que se'ls ha negat tot a aquells que moriren afusellats a Son Coletes, fins i tot, un enterrament digne.

- Que Manacor té un deute pendent amb el batle, regidors i tots aquells centenars de ciutadans que varen morir en el cementiri.

- Que Manacor per fer-se cada cop més solidària necessita superar connotacions històriques, començant per dignificar el record d'aquella gent.

I per tot el que s'ha exposat, demana: Autorització de l'Ajuntament per posar en el cementiri una placa de ferro dedicada a la memòria de tots aquells que moriren a Son Coletes el 1936 i, en cas de que la resposta sigui negativa també demana una resposta raonada a la següent pregunta: Per què no?

Andreu Pascual Frau

Pirineus

Altes muntanyes gegantes
senyera d'un llamp que sentim tot al cor
per humiliar-nos
han convertit les vostres creïes
en objecte de dolorosa separació
Ah! quan serà altes muntanyes
que veurem acabar aquesta nit d'insomnis malèfics?
Quan serà que sobre els vostres cims
brilli com un camp de blat
amb espigues daurades
que la sang nostra ha regat
per quatre rius la solitària estela de David?

Salvem Cala Petita!

En relació a les notícies aparegudes aquests darrers dies, tan als dos setmanaris locals de Manacor, com als diaris, fent referència a una possible urbanització de Cala Petita de Portocristo, més concretament el què és el polígon 4-21, vull expressar la més enèrgica i rotunda oposició a la que consider una nova agressió a la costa i a la nostra Terra.

Crec que, a hores d'ara, ja no s'hauria de parlar de noves urbanitzacions, tant a la costa com a l'interior. M'opos a aquest projecte per les següents raons.

La primera d'elles és que la zona de Cala Petita, o sigui entre el final de la urbanització de Mitjà de Mar fins a Cala Morlanda, és molt utilitzada per un grup, cada vegada més nombrós, de ciutadans. Així mateix, els indrets que duen fins a la Cova del Dimoni també quedaran afectats. Segurament molta gent, i entre ella molts que varen votar alguns dels grups que componen el govern municipal, utilitza aquesta zona en els seus moments d'oci i així poder estar en contacte amb la naturalesa. La segona raó és la pobra atenció que rep el nucli urbà de Portocristo de l'Ajuntament de Manacor, podent esmentar la manca d'una reforma circulatòria, carrers mal enllumenats, mal asfaltats, voravies sense fer, urbanitzacions on encara queden molts de solars buits i quasi tots bruts, etc; en definitiva una anarquia urbanística (basta fer una volteta per tot el Port, i qui no ho veu és que tanca els ulls). Davant tot això em deman: ¿què passarà si l'Ajuntament decideix aprovar aquesta urbanització? SENYORS DE L'AJUNTAMENT, NOMÉS HI HA CRISI PER AL QUE VOLEU?

I la tercera i darrera raó és que una nova urbanització agreujarà, encara més, el problema de l'aigua potable del Port, s'Illot, Son Carrió... tothom sap que l'aigua del Port ja ni es pot beure; segurament m'imagín que aquesta urbanització haurà de proveir-se amb l'aigua del pou de Son Tovell. O NO?

En definitiva, no podem permetre, els manacorins i portenys, que l'Ajuntament defensi els interessos d'uns pocs, en aquest cas d'una família, hem d'exigir que defensi els interessos de tota la col·lectivitat en general. Des d'aquí vull demanar als nostres "representants" polítics la màxima protecció del bocí de costa verge, que va des de Portocristo fins Cala Morlanda. ja vàrem perdre sa Coma, Punta Reina, Cala Mendia; Cala Petita, encara hi som a temps perquè se salvi.

Francesc Riera i Oliver

j. pallarés

Regals i articles de fumador
Avinguda Argentina, 22. Tlf.: 28 41 32
07011 Ciutat de Mallorca

ELS MIRACLES D'EN
JAUME JOAN BOVER!
LES MANS QUE
CUREN!

C/. Joan Alcover, 1
entresol
Tlf.: 46 44 00
Ciutat de Mallorca

Taller Germans Riera
Mecànica, planxa i pintura
de l'automòbil
Carrer Antoni M.^a
Alcover, 39
Tlf.: 28 26 83. 07013 Ciutat
de Mallorca

L'esperit republicà

La crisi de l'Estat (i IV)

Joan Quetgles
Professor de Filosofia d'IB

La fi. L'aparell productiu espanyol és en crisi, però no se correspon amb la crisi general del sistema capitalista internacional. N'Enric Fuentes Quintana, un dels economistes espanyols més prestigiosos, no es cansa de repetir que els mals de l'economia espanyola són estructurals, i assenyalava els cinc colls de botella que són: la inflació, el dèficit de la balança comercial, el dèficit de l'estalvi intern i el dèficit públic, l'atur i la manca de competitivitat. El sistema productiu espanyol no s'acomoda a l'esquema bàsic dels països capitalistes d'Europa. El sistema productiu espanyol és un dinosaure apedaçat i recompost a partir del sistema franquista i prefranquista. Catalunya -PPCC- i Euskadi tal vegada haguessin pogut esdevenir països industrials normals -com Flandes, per exemple- si no haguessin estat sotmesos a la llosa espanyola. El mal sistema no és causat per agents exteriors, sinó que és interior; és el trencament de la inservible estructura productiva. La crisi no és l'econòmica sinó de l'Estat. Aquest sistema d'Estat és incompatible amb una economia de mercat moderna.

La classe oligàrquica i el seu agent, el Psoe, van cometre un error irreparable que els porta cap a la seva perdició. Enduits per la seva pròpia propaganda, varen caure en la trampa. I ja no em poden sortir. Tot i que els catalans encara no estem preparats, ni materialment ni psicològicament, haurem d'assumir la fi del sistema, és a dir, la desfeta definitiva de l'Estat castellano-andalus que deriva del decret de Nova Planta. L'error de la classe dominant va consistir en creure que el dinosaure franquista es podria reconvertir en una moderna societat capitalista. Volien fer una societat d'estructura econò-

mica moderna amb una burgesia fermada i sotmesa. Però el suposat creixement espanyol dels darrers anys no era tal cosa. Eren els afegits que es feien al dinosaure. És a dir, el sistema es feia més feixuc, més lent, més gros, i això s'anomenava desenvolupament.

La classe dominant espanyola, com li és propi, crea confusió apostant amb l'objectiu d'ocultar les seves brutes maniobres de manipulació econòmica. Per aclarir la situació, hauriem de parlar de tres processos socials i econòmics que es donen alhora però que tenen agents socials diferents. Breu: a) l'oligarquia financera espanyola, b) les diverses burgesies modernes de l'Estat, la més potent de les quals és la catalana; i c) les burgesies exteriors, gegants, que operen dins i fora de l'Estat espanyol des d'una posició de superioritat manifesta. Les classes productives catalanes, en especial la burgesia, han fet -fan encara- un esforç de modernització tecnològica en ordre a poder competir en el mercat internacional; però, per una banda, arriba amb un cert retard als mercats mundials; per l'altra és encadenada a l'Estat i sotmesa als interessos de la classe dominant castellano-andalus. Només en alguns sectors especials pot desplegar totes les seves extraordinàries capacitats d'enginy i d'iniciativa.

L'atzucac de l'oligarquia rau en l'abandonament -segurament perquè no tenia opció- de l'estratègia tradicional. Aquesta oligarquia viu sobre l'espòli constant de les altres classes productores -els obrers, els pagesos, els burgesos-. Les regles del joc del capitalisme no perdonen, i destrossen el sistema oligàrquic espanyol en tots aquells sectors que són més poc competitius.

Allò que en diem el turisme és el sector més dinàmic, amb més iniciatives, i el més competitiu; a més a més, estimula el creixement d'altres sectors econòmics, com el de la construcció. Comunament es dona per suposat que les empreses turístiques responen a les exigències d'una economia burgesa moderna. I sembla que és així, i que la crisi que travessa el sector és en una relació moderna amb la crisi mundial. Però, tot i que el turisme català va ésser resultat de l'extraordinària habilitat de la nostra burgesia nacional -i de la de les altres classes-, també -per crear miracles econòmics, el cert és que el món turístic tampoc es pot independitzar de la mala gestió de l'Estat; basta fer esment que l'Estat té el monopoli del control dels ports i dels aeroports, així com de les companyies de transport de viatgers. Per no repetir: amb aquest intervencionisme tan fastigós, el simple fet turístic ja de per si és miraculós.

Si som a la fi del sistema de domini de l'oligarquia espanyola -i tots els paràmetres que analitzem van en aquesta direcció-, això voldrà dir que ens situem dins el temps de la turbulència continuada. El temps de la incertesa mostra més clarament el seu regnat. I les diverses classes socials de les nacions de l'Estat encara no s'han instal·lat a la nova era. De fet, no hi ha prediccions, ni propostes, ni programes, ni utopies, ni tan sols oracions. Els catalans no estem preparats; però, la classe dominant segurament encara menys. Hem de pensar que els seus estratèges estan disposats a tot per no perdre posicions. Però, per desgràcia seva, sembla que se'ls ha acabat el temps de prendre resolucions. Haurem de parlar de turbulències; convindrà que anem més de pressa.

TINTORERIA LADIV

Catifes - Ant - Pell
S'estiren cobretaules
Avinguda Argentina, 85
Tlf.: 73 80 57. 07011 Ciutat

TENNIS
SON RIGO

Tennis
Futbol-sala
Hàndbol
Petanca
Cir. Footing
Squash
Volei
Mini golf
Tennis Taula
Gimnàs
Final Avda. Son Rigo - Tel. 74 33 66
Sometimes - Palma de Mallorca

Els qui demanavem un Plebiscit per la Independència de Catalunya el 1992,
el 1993 tot ens fa veure que tenim raó i és urgent convocar-lo pel 1993.

MOLT HONORABLES PRESIDENTS
DELS PARLaments DE CATALUNYA

Després d'un llarg sondeig realitzat arreu de la nostra nació a l'entorn del Seminari d'Imatge Motivacional, celebrat els dies 1 i 2 de juliol de 1989, on es plantejava la pregunta
Serà el 1992 l'any de la Independència de Catalunya?,
l'Associació de Practicants de la Psicoestètica, amb el rigor social i científic que la caracteritza us aconsella que,
amb el mateix esperit democràtic de Lituània i per ètica política, és hora que els Parlaments de Catalunya
convoquin un

PLEBISCIT PEL 1993

on es proposi a tots els catalans la següent pregunta:

Voleu una Catalunya independent i
vinculada a Europa,
o i separant-se d'un Estat intermediari que duplica els
impostos dels ciutadans i
dificulta la nostra peculiar vida política?

NO

SÍ

(Marqueu amb una X la cassella de l'opció desitjada)

Jugar amb foc

Joan Mir

La dominació i la vexació d'un poble en mans d'un altre poble produeixen, de vegades, la seva neutralització definitiva. El procés d'esclavització, humiliació, violació sistemàtica de les seves dones, liquidació de la seva cultura, etc...) que va patir l'indígena mexicà en mans dels conqueridors espanyols va determinar les característiques psicològiques dominants de l'actual pagès mexicà: passivitat i receptivitat (segons explica molt bé Erich Fromm).

Altres pobles, però, que poden semblar somorts, reaccionen amb virulència quan, a algú, li passa pel cap jugar amb foc. El nostre poble és d'aquests. Ho va demostrar quan el Govern espanyol i el seu aparell repressiu varen gosar posar la mà damunt en Macià Manera (i no és que el curiós tarannà d'en Macià hi ajudés gaire, per cert). Ho ha tornat a demostrar criticant de les totes les opcions que un reguitzell de comunistes i un poeta distret publicassin un manifest desacreditant la independència i les nostres institucions. I ho tornarà a demostrar sempre que algú tingui la gosadia de tocar-li el viu.

Que sàpiguen tots els desinformats que això és jugar amb foc.

Basta d'excrements!

Palma, evidentment, és una de les ciutats de l'Estat que més nets té els seus carrers. L'excel·lent professionalitat dels treballadors d'EMAYA queda reflectida, tots els dies, en el manteniment d'una ciutat, pel que a neteja viària es refereix.

Malgrat tot, hem de reconèixer que tenim una "taca negra" que ens desllueix, ens resta credibilitat, davant propis i estranys, i ens perjudica. Em refereixo als excrements de ca que envaeixen Ciutat, per mor de la irresponsabilitat i insolidaritat de certs ciutadans, sense consciència ciutadana, que treuen els seus cans "a passejar" i confonen la via pública amb l'excusat.

Ja ha arribat, crec, l'hora de dir basta, i agafar el bou per les banyes. Obviament, per acabar amb l'oiós i putrefacte problema de les merdes de ca, consider imprescindible que la Policia Local obri en conseqüència, a no ser que la ciutadania faci un acte de contricció i resolgui la plana. Obrar en conseqüència vol dir, simplement, que es faci complir, de ben de veres, l'Ordenança Municipal de Neteja, allà on l'article 16 prohibeix l'abandonament dels excrements que puguin fer els cans en les vies i espais lliures públics o privats de concurrència pública.

Per això, ha arribat el moment que els agents municipals agafin el bloc i comencin a posar multes... i aquestes sí que seran multes justes i coherents!

Per aconseguir plenament LA CIUTAT QUE VOLEM és necessari acabar, d'una vegada i per sempre amb les desmesurades merdes canines que embruten la nostra estimada ciutat.

Pere Felip Buades
AAVV de Santa Catalina

TALLERS F. SBERT

Reparació de l'automòbil en general. Mecànica, xapa i pintura.
Carrer Sergent Moragues Vidal, 17
Tlf.: 73 20 59, 07013 Ciutat de Mallorca

Universalisme no és cosmopolitisme

Bernat Joan i Muri publicava en el número de primer de març d'enguany de S'Arenal un article: "Universalisme, totalitarisme, particularisme" en el qual defensava la perspectiva particularista enfront d'un "universalisme" que posava a la mateixa alçada que el nazisme i l'estalinisme. Val a dir que coincideixo plenament amb l'esperit de l'article, de fet subscriuria tots els articles de l'amic Bernat Joan sense canviar ni un sol mot, però en aquesta ocasió he de manifestar la meua discrepància respecte a l'ús que fa del terme universalisme.

Coincideixo en la poca operativitat de conceptes com universalisme i particularisme, com també passa amb el de nacionalisme profundament desdibuixat i tergiversat per uns i altres, com passa amb els conceptes dreta i esquerra en política. Segur que Bernat Joan estarà d'acord amb mi, que per contra, el concepte independentisme té una plena validesa, ara i ací, com també pensen els col·laboradors de "S'Arenal". Però aquest és un altre tema...

Allò que Bernat Joan engloba dins el rètol "universalisme" hauria de definir-se com a cosmopolitisme i imperialisme. El cosmopolitisme és la teoria que considera l'home com a ciutadà del món, sense distinció de races ni de nacionalitats. Mentre que l'imperialisme és la tendència d'un estat a l'expansió econòmica i territorial sobre altres pobles. Universalisme, en canvi, -tal i com l'entenc jo- és una actitud que tendeix a fer desaparèixer els obstacles que impedeixen la mútua relació entre els diferents pobles del món. Per aquesta raó des de l'universalisme -sempre utòpic- s'ha proposat una llengua universal com l'esperanto, sovint al costa de la defensa de les altres llengües nacionals. Vull dir que l'universalisme no és necessàriament destructor de la diversitat lingüística i cultural, tot i que mira d'evitar-ne els problemes de relació i desigualtat que comporta.

De fet, potser entre el que Bernat Joan afirma i el que jo intento de dir només hi ha una diferència en el contingut que donem al mot universalisme, derivada segurament de la nostra diferent experiència: jo he estat investigant durant els darrers anys sobre el discurs sociolingüístic de Delfi Dalmau, un pedagog català que feia convergir precisament l'universalisme i la promoció i defensa radical de l'idioma català (1).

Alguns dels apòlogues de la llengua catalana del s.XVIII també eren positivament universalistes. De fet, l'universalisme és a la base de moltes de les utopies sociolingüístiques i per tant, oblidar la tradició catalana que des de Jaume Brossa i el Modernisme reivindica l'universalisme crec que és un error. Ja m'està bé el que

afirma Agnès Heller però cal saber-ho adaptar al nostre discurs.

Si ja disposem del terme cosmopolitisme, que té la connotació de l'actitud negativa de la destrucció de les diferències culturals, penso que seria millor reservar el terme universalisme per definir l'actitud positiva que mira d'eliminar, o reduir els obstacles que limiten les relacions entre les diferents nacions.

La guerra als Balcans l'ha desencadenat l'imperialisme expansionista serbi, però mai de la vida l'universalisme, que és per definició pacifista i respectuós amb la dignitat lingüística i cultural. Una altra cosa és que els imperialistes, mancats com estan d'arguments, intentin apropiat-se el concepte universalisme, però això no ens fa caure al parany.

Jordi Solé i Camardons

(1). Jordi Solé i Camardons, Vida, obra i pensament de Delfi Dalmau. Universalisme i defensa de l'idioma. Tesi de llicenciatura. Universitat de Barcelona. 1993.

almacenes femenias

Almacenes Femenias, S.A. Materials de Construcció

S'ARENAL. OFICINES, MAGATZEM I EXPOSICIÓ
Carrer Diego Zaforteza, 3 Tels. 26 00 87 - 49 16 11 - 49 16 50 Fax 49 1558

LUCMAJOR. MAGATZEM I EXPOSICIÓ
Ronda Migjorn s/n. Telèfon 66 07 01

CIUTAT DE MALLORCA. MAGATZEM I EXPOSICIÓ
Poligon de Son Castelló - Via Asima, 1 Tels. 20 47 02 - 20 47 62 - 20 48 17 Fax 20 6998

MAGATZEM. Carrer Aragó, 139 Tels. 27 23 52 - 27 63 64

El prestigi aconseguit per
ALMACENES FEMENIAS
és el resultat de 50 anys de qualitat,
servei i professionalitat.

ALMACENES FEMENIAS
posa a la seva disposició tot tipus de
materials de construcció,
destacant les rajoles i paviments,
no només pels seus bellíssims dissenys
sinó també per la gran varietat
d'estils que ens ofereix aquesta prestigiosa
firma mallorquina.

ALMACENES FEMENIAS
demostra la seva professionalitat
acostant als residents d'aquestes illes
les més importants marques
nacionals i internacionals.

TAC SPORT
Mecànica de l'automòbil
Injecció i turbo
C/. Antoni M.ª Alcover, 27
Tlf. i Fax 73 18 05.
07013 Ciutat

Més sobre el to

Qui no desitjaria que el to de la seva veu tingués una força màgica? On rau l'encant d'un bell parlar? Quan es descriuen veus encisadores, ens quedem amb la recança de no copsar-ne totes les peculiaritats, potser per l'afany d'intentar imitar-les un cop en coneguessin tots els matisos. Per això, se'ns fan curtes les vicissituds d'Ulisses quan passa molt a la vora de l'illa de les sirenes. En voldríem més notícies. I la tafaneria que ens desperten aquestes pàgines de l'Odissea d'Homer, fa uns dos mil set-cents anys que dura i, lluny d'estar-ne tips, encara avui pot tornar-nos a suggestionar.

Provem-ho? Coneixedor Ulisses dels perills que tindria en ésser prop d'aquella illa, ja que els qui escoltaven les sirenes en quedaven bojament seduïts, manà que tapessin amb cera les orelles de tots els seus homes. Mentre, ell, que volia saber com eren aquelles veus embruixadores, amb precaució va fer-se lligar ben fort a un pal de la nau. bon punt començà a sentir-se el sortilegi de les sirenes, Ulisses semblava enfollir, tant si com no volia que el deslliguessin. No podia resistir la temptació? el misteri de les sirenes no venien dels motes que deien sinó de la forma de pronunciar-los o dels cants que amb ells composaven. Les paraules en sí, per més que les afini Carles Riba al traduir-les al català, tenen només aquest contingut:

"Oh! Vine, vine Ulisses tan lloat, gran honor
dels aqueus, detura el navili i escolta la nostra cantada.

Ningú no vogà mai de llarg per aquí amb negre navili
que no escoltés de la nostra boca la veu que és com bresca".

Amb quins tons havia d'ésser pronunciada aquesta invitació? Fos com fos, recitar-la amb veu alta, serveix encara de test psicoestètic per a demostrar-nos el poc rendiment que treiem de la nostra capacitat fonètica i del molt que hi voldrien confiar com a força seductora. Feu-la repetir de diferents maneres: amb aire melòs, amb formes imperatives, amb dicció engolada o amb pregon xiuxiueig. Per més proves que fem menys descobrim el secret melòdic de la veu de les sirenes. Llavors, per contrast, descobrim el significat de la més ambiciosa utopia de l'home de la nostra civilització: Valdre's de la musicalitat que li proporcionen els sons per a conduir i governar la vida de tots.

Pagar l'esforç dominar-ne l'art. Qui no vol encertar el to? Que hi ha alguns desmenjats? És un lamentable error seguir-los. Justament els catalans fem la prova d'un poble esmaperdut o fora de si quan apliquem en un sentit pejoratiu la paraula **entonant**. Així, ens referim a una persona plena de presumpció i sense meditar-ho li diem **entonat**. I, per por de no ésser **entonats** o perquè no ens deixen arribar-hi, ens decanem vers l'atonía que

ens fa esllanguits de caràcter i és tot el contrari de l'entonació. Sense una veu ben timbrada de poc val el vot i gairebé mai hem tingut vot perquè no se'ns ha sentit ni del coll de la camisa.

Tanmateix, en una situació plenament normal, veiem que si el to senyala la diferència entre els sons, també volem que cap d'ells quedi desafinat o apagat. Ens molesta el fora de to. És més, odiem els sorolls no afinats que poden produir-se a través de la nostra capacitat fonètica. Voldríem projectar-nos de manera que ni un sol esgarip quedés sense harmonia. És proverbial que no es tolerin els roncs. Una dona pot perdonar del seu marit els fets més inversemblants, però, empra un to de qui no pot anar més lluny ni ho pot admetre de cap manera, quan us confessa: "És inaguantable, el meu home ronca".

El mateix mocador que ens consta el seu ús, com a mínim des del segle XVI quan Erasme va escriure: "Molta gent porta un drap per mocar-se". Observarem que és una mena de sordina per no fer tan cridaners, en mocar-se, els sorolls. L'home, abans, ho feia amb dos dits de la mà tot prement-se el nas, o passant-se la màniga per la cara, actitud que ens demostra que més que neguitejar-lo els mocs allò que el treu de polleguera són les estridències que provoquen. Hom té idèntic capteniment si es tracta d'escopir: Allò que més molesta és el "gric-groc" que emeten els qui no poden estar-se, ja que l'escopir en sí no està mal vist: Durant dècades i dècades va ésser de moda, valdre's d'escopidors, la definició de les quals ha quedat retratada al nostre diccionari de forma ben tolerant i pintoresca quan defineix: "Escopidor: petit recipient de vidre, pisa, metalls, etc. amb aigua o serradures que es posa a les habitacions per a escopir-hi".

Ara bé, que cap rogall pugui eixir del coll. Tenim l'ambició de no desafinar-ne ni una. L'ésser humà es veu una musicalitat. En ella hi troba una alada elegància. Encara que la música intensifica i eleva les vibracions emotives, però tendeix a simplificar el raonament. Limita el pensar i exalta el sentir. Això no priva que l'home es desvisqui per a perfeccionar el tons i treure'n tots els efectes que pugui. No en té prou amb la veu humana i no ha parat de crear instruments musicals que puguin proporcionar-li noves sensacions sonores. Aquest és un dels motius que ha donat una manifesta superioritat a la raça blanca, però també li ha exigut moltes servituds.

És evident que totes les velles civilitzacions tenien el seu nyigo-nyigo, però el valoraven més pel nombre de músics que tenien les seves orquestres -així ho detalla Confuci al referir-se a la Xina- que per la qualitat de la seva música. Si l'emperador portava vuitanta músics en el seguici, al príncep hereu li tocaven seixanta, la resta de personatges de la dinastia reial havien de passar amb quaranta i els nobles limitar-se a vint. És patrimoni de la nostra civilització -la que comença virtualment en la falla de l'illa de les sirenes- dominar l'art de combinar els sons d'acord amb les lleis de la melodia, el ritme i l'harmonia.

No seria pas forassenyat transformar la simplificada concepció de Marx que indica que, en cada moment de la Història qui domina els instruments de producció és qui controla la societat, capgirant-la d'aquesta manera: qui domina els sons fa anar per on vol la Humanitat. Ens ho certifica clares referències històriques i ens marquen les lluites entre el poder religiós i el poder polític. Veurem la influència assolida per l'església al segle VII amb "el cant gregorià" i quan en el segle XVI el Papa Marcel li vol foragitar de les esglésies la música perquè ja no sap ben bé què toca, Palestrina li aconsella que si imposa la missa que ell acaba de compondre el predomini tornarà a assolir-se. En el segle XVII arriba l'apoteosi de Bach. Més

tard Mozart i Beethoven ja assenyalen la preponderància del poder polític enfront del poder religiós.

S'ha dit que totes les persones, siguin d'on siguin, tenen d'infants els mateixos sons. S'ha cregut que les primeres expressions que compaginà l'home primitiu foren "oh" i "aih". Un "oh" d'admiració i un "ai" de sofriment. Amb tot, ben aprop hi trobaríem un "ah", "ah", on el nen sembla que canta, és un xerroteig que aviat transforma en el balbucejar d'un "ma... ma", "pa... pa". Després vindran les diferències entre idiomes, marcades per les diverses idiosincràsies i forces tel·lúriques de cada terra.

És aquí on els mots barrejats amb els sons poden adquirir inesperades dissemblances. Recordo que l'any 1946 en el taller del pintor Rovira el tenor Emili Vendrell, home que com pot suposar-se era molt versat amb tot el que feia referència a la força dels tons, per assenyalar el poder de cada idioma ens feia la següent comparació: "Quan jo era jove a Barcelona hi havia molts carros dedicats al transport. Si un cavall s'encallava i no volia tirar endavant, quan el carreter era català només li calia dir "Me cago en Déu" perquè l'animal arrenqués de seguida, però quan era castellà per més que digués "Me cago en Dios" el cavall no es movia.

Si està ple de rareses i cops amagats cada idioma, més estrany és encara que l'home parli. Segons Darwin, l'home va començar a enraonar de forma fluida per enamorar a la dona en una mena d'imitació dels llargs cants dels ocells que volen cridar l'atenció de la feinella. Tot molt romàtic. En una versió materialista Engels (Origen de la família) diu que l'home va tenir necessitat de parlar quan ja molt perfeccionades les seves mans, li calia explicar a un altre allò que amb elles ja havia produït, però si assagéssim una versió psicoestètica de com va produir-se aquesta meravella, hauríem de convenir que l'home va començar a inventar-se mots per no avorrir-se, o perquè per foragitar la por que portava al cos, totes les paraules li resultaven balsàmiques i en cada to hi veuria una nova possibilitat. Per això que encara avui, res pitjor, que donar a cada mot el mateix to. Si l'ésser humà és tan sensible a l'avorriment poques coses poden desesperar-lo amb major intensitat que uns sons cançons.

Valem-nos d'un to que no ens traeixi a nosaltres mateixos. Tinguem un ampli coneixement de la repertori que té per cadascú els següents tons: tallant, monòton, vibrant, apagat, sinuós, dubitatiu, ressentit, envejós, distret, greu, mofeta, sarcàstic, esporuguit i sever. hi ha sons que creen hàbit. Així, qui té un to mofeta, quan vol ésser seriós ja no sap com empescar-s'ho. També qui té un to envejós arriba a ésser incapaç de projectar-se de forma agradable i deferent. Els efectes del to, en primer lloc, repercuteixen en nosaltres mateixos. Per refinar el to i trobar aquell que ens resulta més correcte, aconsellem en els cursos de Psicoestètica: serà sempre ben aprofitat el temps que hom dediqui a llegir en veu alta, tot enregistrant la lectura amb magnetòfon i escoltar-ho després amb voluntat d'anàlisi. Cada dia ens cal més entonar bé, ja que en la mesura que es desacrediten les paraules, de tants com n'hi interressats a tergiversar-les, es fa molt més cas del to emprat que puguin tenir. Fins i tot, es fa més difícil que es sintonitzin bé qui parla i qui escolta. hem de vèncer més desconfiances que mai. per santa que sigui la Bíblia, ara quan un predicador clama: "Déu digué: Que hi hagi llum. I, hi hagué llum". Cal que sigui molt persuasiu i afinat del so, perquè la gent no pensi: "Si, però a nosaltres ens toca pagar-ne la factura cada mes". Segons com ho pronunciem, en quina mena de llum es pensa? Per això, mai en tindrem prou de saber més sobre el to.

Carles M. Espinalt

ESPIGA D'OR

Dietètica - nutrició

Centre esotèric

Taller de la nova era

Quiromassatge, Flors de Bach, Reiki,
Sanació, Neo Tarot, Cartes astrals,
Horòscop, Programació de pedres,
Kundalini

C/. Sant Magí, 95. Tlf.: 73 70 26. Ciutat

Comunicats de premsa

* **Convergència Balear** comunica que troba del tot desencertada la decisió del Govern Balear que, en opinió del president Cañellas, ajorna la designació dels càrrecs de Síndic de Greuges i Síndic de Comptes. Convergència Balear creu que la nostra Comunitat ha de menester d'aquestes dues figures per tal de protegir aquests drets ciutadans. Tal vegada alhora de suprimir despeses supèrflues es podrien suprimir altres partides menys necessàries per a la nostra Autonomia.

* **Convergència Balear** vol expressar la seva indignació per la decisió d'atorgar les freqüències

Resposta dels joves d'Unió Mallorquina a les «Nuevas Generaciones» del PP

Assabentats sobre l'aprovació d'una resolució per part del Comitè Executiu regional de Noves Generacions del partit Popular sobre la protecció de Ses Salines d'Eivissa, els Joves d'Unió Mallorquina tenim a bé de manifestar:

1. No entenem com Noves Generacions del PP poder afirmar que "el PSOE ha perdut amb aquesta actuació (referint-se a la protecció de Ses Salines al Congrés dels Diputats) tota legitimitat per a presentar-se a unes futures eleccions autonòmiques" quan el seu mateix partit, el Partit Popular, ha signat a Madrid un pacte Autòmic juntament amb el PSOE que ens han imposat al poble de les Illes Balears i que hem hagut d'assumir a la força. Aquests fets l'únic que fan és allunyar de les illes les decisions sobre el nostre futur autòmic.

2. Els Joves d'Unió Mallorquina defensam i hem defensat sempre la màxima protecció possible dels Espais Naturals de la nostra Comunitat, és per això que ens alegra la protecció de Ses Salines, que creim que s'havien desprotegit, simplement per interessos personals d'alguns capdavaners del partit que intenta donar lliçons de legitimitat moral als altres.

3. Això i tot, els Joves d'Unió Mallorquina, pretenem obtenir les màximes cotes d'autogovern per a les nostres illes, és per això que rebutjam qualsevol imposició de Madrid, que ens fa sentir cada vegada més enfora d'aconseguir una autonomia plena.

4. Creim que aconseguir aquest autogovern i aquesta autonomia amb totes les competències passa perquè governi la nostra comunitat un partit nacionalista de centre com és Unió Mallorquina, i que no es vegi obligat a acceptar les imposicions de Madrid.

Joves d'Unió Mallorquina

que des de fa vuit anys utilitzen les televisions de Catalunya i del País Valencià per a les televisions privades, impeding als nostres ciutadans la recepció d'aquestes televisions i produint un perjudici econòmic molt important. Una vegada més volem cridar l'atenció del Govern Central cap a un fet que crea tensions innecessàries, ja que és de tots conegut que hi ha altres freqüències disponibles.

* El PSM proposa la creació d'una Oficina de Gestió Unificada per a Indústries. Amb aquesta Proposició no de Llei es pretén que l'oficina informi sobre els documents que cal presentar, els terminis, les taxes i tot el necessari per a poder desenvolupar qualsevol iniciativa industrial o per crear noves empreses.

Així mateix, aquesta oficina oferirà tota la informació necessària als interessats sobre els aspectes relacionats amb les normatives aplicables a les indústries en matèria de medi ambient, homologació de la qualitat dels productes i comercialització dels mateixos. Aquesta iniciativa pretén facilitar la competitivitat de les nostres empreses amb les europees per tal que els empresaris mallorquins tinguin les mateixes facilitats que els de la Comunitat Europea a l'hora de crear noves empreses o desenvolupar qualsevol iniciativa industrial.

* La Proposició del PSM-Nacionalistes de Mallorca que pretén potenciar el consum dels productes agroalimentaris de les Illes, especialment entre els turistes, ha estat aprovada pel Ple del Parlament. Els acords insten el Govern a promocionar els productes de qualitat tant en el mercat interior com en l'exportació. També s'insta el Govern a realitzar gestions davant les empreses d'aviació per tal que els "catterings" utilitzin productes de Balears, embotits, formatges, vins i fruits secs.

A la vegada, el Parlament en les recepcions que realitzi, procurarà oferir als convidats els productes esmentats. Finalment, el Parlament insta el govern, Ajuntaments i altres institucions públiques, a utilitzar productes d'aquesta terra en les recepcions públiques que ofereixin.

* El PSM- Nacionalistes de Mallorca ha presentat a través del seu grup parlamentari (PSM i EEM) una proposició no de Llei al Parlament de les Illes Balears per a instar el Govern de la Comunitat autònoma a encarregar els estudis de viabilitat oportuns per impulsar la creació d'una Televisió per satèl·lit en català, i a iniciar gestions amb els governs autonòmics català i valencià, i totes aquelles entitats públiques i privades que puguin estar interessades en participar, gestionar i finançar un projecte d'aquestes característiques.

Sense que això vulgui dir, ni molt manco, des-cuidar les peremptòries exigències d'ampliar l'esquifida i famolenca presència de continguts referents a la nostra Comunitat als canals autonòmics existents que avui rebem, potenciar les emissores de televisió locals o, finalment, no descartar la possibilitat futura de comptar amb una televisió autonòmica pròpia.

* **Convergència Balear**, coherent amb la seva línia ideològica, va criticar al seu moment la reforma de la LEN, pactada entre el PP i Unió Mallorquina, igualment ho varem fer amb la reforma de l'Estatut, pactada entre el PP i el PSOE. Avui ens veim obligats a fer el mateix amb el PSOE pel menyspreu que suposa la intromissió de Madrid en les lleis aprovades pel nostre Parlament. Consideram que l'Estat Espanyol ha envaït competències pròpies de la nostra Comunitat recollides al nostre Estatut; Estatut amb grans mancances, degudes principalment a UCD, partit que en aquells moments comandava a Madrid i al nostre Consell Interinsular. Esperam que fets com aquests no es tornin a repetir pel bé de la nostra Autonomia.

Les JNI contra el procés d'estrangerització dels nadius a les Balears

La Joventut Nacionalista de les Illes se solidaritza amb l'associació sa Talaia, d'Eivissa, i amb l'Obra Cultural Balear per les gestions que fan perquè Menorca i Eivissa no romanguin sense cap canal de televisió en la nostra llengua. Ens afegim, per tant, al clam popular que s'és produït a Menorca per exigir la continuïtat de la recepció dels dos únics canals que fan servir íntegrament el català, com es pot deduir de la informació del "Diario de Mallorca" de dia 15 de febrer.

A les Balears es poden rebre, sense cap problema legal ni "tècnic", cinc canals en espanyol, a més de l'esplet de televisions d'arreu del món que emeten via satèl·lit. Ara, dos tan sols que emeten íntegrament en la nostra llengua, encara ens els planyen. Aquest greuge, afegit a la manca que continuam patint de cap canal de televisió de les Balears, demostra fins a quin extrem continua encara el procés d'estrangerització dins la nostra terra tant dels nadius que ens volem mantenir fidels a la nostra llengua i cultura, com dels immigrants que s'hi són integrats.

Convidam els partits i les entitats compromeses amb la nostra cultura ancestral i la societat de les Balears en general, a denunciar la vigència d'aquest procés, iniciat amb les imposicions il·legítimes dels decrets de Nova Planta, i a exigir, amb totes les conseqüències que això suposi, el reconeixement i el respecte com a poble diferenciat a què tenim dret.

Joventut Nacionalista de les Illes

Bicicletes de muntanya
Vicenç Carbonell Fleixas
Plaça del Progés, 19
07013 Ciutat de Mallorca
Tlf.: 73 18 66. Fax 45 05 05

Pa amb oli i fonoll marí
Sobrassada amb figues seques
Formatges variats amb vi negre
Carrer Murillo, 15 i Pou 8
Tlf.: 73 30 52. Santa Catalina

Cotxes nous i de segona mà

CITROËN

FRAMIG Servicio Oficial Citroën

Caro, 72 A - Murillo, 57

Tel. 23 48 04

Palma de Mallorca

FRANCISCO MARTINEZ

Carta des del País Valencià

Estimats amics.

Després de parlar amb vosaltres per telèfon lamente que tingueu tan poc ressò al País Valencià. No m'estranya pas gaire, però. Els valencians som un poble prou carabassot, amb trams atàvics i selvàtics (com deien encertadament els polítics madrilenys de la segona República, de nosaltres). Som un poble que hem passat històricament de la civilització devers la barbàrie, i del Crist devers l'apostasia. Cals valencians hi ha amplexos sectors botiflers, desnacionalitzats, de refinada malícia: blavers, beats de sagristia, cacics de poble, llauradors enriquits quan Franco, capitalins pijos-espanyolistes, massa sociològica inculta (viciosament inculta: fan ostentació de bumerà com a virtut "naïf") i tardofranquista. La covardia se'ls ha mudat en una segona personalitat que els impedeix frenèticament de raonar amb un mínim de claror. Ho apanyen a base de crits, colors i mala bava. És una mena de psicopatologia col·lectiva, corrent en pobles colonitzats en vies d'extinció. Per tant, ací a la frontera del Sud, el combat a vida o mort contra l'enemic nazi-espanyol és més cru, cruel i sangonós que enlloc més. És, realment, com deia Dietrich Bonhöffer. Una lluita gairebé clandestina contra el colonialisme serbi.

Al meu parer, els catalanistes són ací tan cecs com la resta de valencians. És cultureta panxacentada d'autobombos mutus S.L. Es creuen el melic del món en la Gandia d'Ausiàs Marc, salvadors laics que tenen "discretament" la pàtria en propietat (car els "requetemalos" no els donen escons als parlaments). Una mentalitat anciana, de casino tardo-republicà. No saben militar, ni de Déu, ni de la clandestinitat. No són gaire pluralistes i sovint cauen (encara ara!) en un anti-religionisme tan anacrònic com infantil, estèril, simplista, elitista, demagògic... Tant els d'UPV com els d'ERC i encara alguns dels altres són dels qui s'ho pensen tres voltes abans de moure un dit i sempre seguint la tradició del nacionalisme- esquerrà-laic-ecologista més esquemàtic i mancat de garra. A voltes treballen més però no es replantegen llurs dogmes. Vaig darrera l'ERC o el Moviment Independentista de la Plana i, sovint, ni es dignen de convidar-m'hi. Són tan dogmàtics o tan inexperts que no renoven res i es deuen malfiar. Per a alguns ser cristià gairebé els deu sonar a com ser de la "poli", o què sé jo.

L'únic destí d'aquest poble, de no canviar molt, és l'escorxador. Un dia, mal dia, se'ls apagarà la poca llum que tenen, i els escabetxaran com als bosnis, i no hi haurà combois de l'ONU que valguen. I és que no es pot fer tant el mama, l'enze, com fa aquesta gent, del meu poble en la carn. Quan voldran usar el cervell ja no en sabran. Quan voldran cercar Déu estaran tan embolicats en merda i foteses que es quedaran penjats. Així s'ensorren els pobles. Amb Déu, amb la Veritat i la Justícia no s'hi juga com qui juga amb la milotxa. I ells es pensen que el món és una paella i que amb el saber cuinar-la, ja n'hi ha prou. Fins ací duu el panxacentisme.

Que no us passi igual als illencs, com a aquesta tribu d'ànima pansida i cor vençut. Apreneu-ne i guardeu-vos-en com de la pesta negral

Ben cordialment vostre.

**Ricard Colom
Castelló**

Els indis i el genocidi

1993: Any internacional dels Pobles Indígenes

Per què hi ha genocidi ètnic i cultural contra els indis?

Perquè no volen donar-los importància. Per als interessos creats existents els resulta més "convenient" de considerar-los -encara que siguin majoria en un estat- com a relíquia del passat. Per exemple, a Bolívia el 92% de la població és índia; o al Paraguai sols un 21% parlen només espanyol. Però els Estats són criolls (blancs), hereus del colonialisme, i els interessa destruir la identitat pròpia dels indígenes dominats: Allà igual que ací.

L'any 1973, representants quétxues i aimares (indis dels Andes) declararen a Tihuanaco (Bolívia): "Que suprimixin el paternalisme i cessin de considerar-nos ciutadans de segona classe. Nosaltres som uns estrangers a ca nostra".

Les lleis de les repúbliques americanes solen prohibir la formació de partits ètnics, de tal manera que els indis o negres, que solen pertànyer als sectors més marginats, no tenen influència en els partits institucional ni en les dictadures militars. De tal manera es veuen privats d'eines de defens que en altres països són normals (els partits nacionalistes que reclamen un Estat propi).

Tristan Maroff escrivia: "...Ah, què meravellós és viure en una terra on el 90% són ignorants i on es castiga amb el fuet l'indígena que no s'agenolla o ha robat una gallina... Una desgràcia, això de ser indi... Raça que serveix per a l'entusiasme líric de poetes i diaristes dessubstanciats... Els indis són productors i sostenen l'economia i, malgrat això, no trien representants. Raça forta, vigorosa, honesta, però tímida..." ("El Patró, l'Indi i la Justícia").

Un indi digué: "Anihilaren les nostres nacions i intentaren d'esborrar la nostra cultura ideològica. Els nostres pares van caure en un estat tan humiliant que arribaren a formar una massa inerta. Però nosaltres, els fills d'aquells pobres derrotats, serem els pioners d'una nova era que ja s'albira". Els indis no comprenen la cobejosa mentalitat del crioll que els margina amb afany de domini i imposició, i es torna brutal i inquisidor, i esclavitzat fatídicament uns altres homes més pobres i desvalguts.

"L'indi va caure... no hi fa res el nom, van dir que era estudiant... obrer, no! era un indi com sempre..." (Elmer Herrera).

La construcció de la Nova Amèrica requereix la formació i difusió prèvies d'una vertadera consciència històrica... (Marie-Chantal Barre). Com diu P. Freire: "Un poble deixa de ser analfabet quan aprèn a llegir i escriure la pròpia història". Per a la Confederació Indiana de Veneçola és estranger tot aquell qui no reconeix la seua cultura.

Escriu Jaime Gajarza en "Equador a dins" que el "mateix govern que considerem molt humà i molt just d'augmentar els grans salaris dels alts militars en un 30% i que per semblants consideracions aprovà la puja dels emoluments dels ministres a 24.000 sucres mensuals; però que, en tractar-se de l'indi, tira al fons una llei de mínims de justícia". Els indis, per no posseir títols de propietat i per fer un ús més comunal de les terres, no són considerats com a propietaris i són sistemàticament desposseïts pels forasters criolls. Ni les lleis ni les autoritats

tenen en compte els usos indis ni els estimen, sols els colonitzen i els exploten des de l'any 1492. Normalment l'ensenyament no té en comptes els idiomes indis, alguns d'ells molt majoritaris en zones amplíssimes. Tot i que es parla propagandísticament de "300 milions" de castellanoparlants, la realitat quotidiana és que sols uns 125 milions tenen l'espanyol com a llengua única i materna (usualment en ciutats, la costa, i estats amb pocs indígenes com Argentina, Uruguai, Cuba o costa Rica).

Escriu el capità Luis Dueñas: "Tenim en l'indi una immensa riquesa potencial que només l'estem malbaratant per ignorància". Sempre es fa igual amb el potencial dels grups minoritzats o menyspreats. El pastor evangèlic Martin Luther King també destacava com a la pitjor conseqüència del racisme la immensa pèrdua de potencialitats humanes que provoca.

Arreu el món hi ha una tendència oficial a amagar l'existència de les nacions autòctones: els estats les presenten com a grups aïllats, mig desapareguts i molt endarrerits, curiositats folklòriques per a turistes. Qualsevol diria que parlen dels ibers o dels cartaginesos: estan parlant sovint de pobles de milions de persones que no volen renunciar a ser com són. "El fet de defensar els seus drets com a poble és molt mal vist pels partits polítics fins i tot de l'esquerra, que els qualifica sovint de "moviments racistes, reaccionaris, divisionistes...", mentre que la dreta els considera "comunistes..." (M.C. Barre). Els historiadors oficials de "la Hispanidad" no toleren que se'n faça una història americana rigorosa i científica. Front al 12 d'Octubre, principi del Genocidi, el Congrés indi de Pàzcuaro trià el 19 d'abril com a dia de l'Indi. L'espanyol, el crioll, el mestís poden commemorar festivament "la gesta dels segles", mentre que l'indi recorda el genocidi amb desenes de milions de morts, les terres i llibertat nacional arravatades per les armes. Els pobles sotmesos marxen a palpentes perquè "els han reescrit" la seua història (com al "1984" de G. Orwell). Qui no coneix la pròpia història, està condemnat a repetir-la. Alerta!

Finalment, pressionats per una certa opinió pública mundial i per la creixent organització dels sense veu, els estats criolls -com l'Estat espanyol- s'han vist forçats a fer algunes concessions verbals d'autonomia i respecte. Però les polítiques "indigenistes" (i "autonomistes") que de fet proposen són profundament colonials i classistes. El rovell de la seua hipocresia es manifesta en parlar de drets genèrics però sense compromisos ni gaires fets concrets. Reconeixen de cara a l'exterior la "situació actual plena de dificultats" per a l'indi, però neguen que pugui ser transformada. Sols proposen de fer "alguna cosa" poc concretada dins l'esquemà fèrriment colonial i discriminatori que ells mantenen i els convé, a fi que la col·laboració índia mateixa reforça i legitima la injustícia. Aquest fariseisme, és clar, és típic de tot sistema injust arreu del món. Els catalans en tenim també una llarga experiència.

**Ricard Colom
Castelló**

COMITE DE DEFENSA

S'Arenal de Mallorca

S'ARENAL DE MALLORCA, el mitjà de comunicació escrit en llengua catalana més popular i de més tirada a Balears, durant el transcurs de l'any 1992 ha vist reduït en més d'un 95% la publicitat institucional a causa de les pressions i gestions, fins i tot parlamentàries, realitzades per gent colonitzadora al servei de l'estat espanyol. **S'ARENAL DE MALLORCA** és una publicació en llengua catalana fundada l'any 1979, que va sorgir i s'ha mantingut dins una zona difícil d'alta concentració turística i de forta immigració. **S'ARENAL DE MALLORCA** s'ha caracteritzat per la defensa constant de la llengua de la nostra nació, per constituir una eina puntera en defensa de la nostra identitat nacional, per crear consciència de poble i per defensar les llibertats democràtiques. Els/Les sotassignants sol·licitam a les autoritats públiques que no discriminin **S'ARENAL** en matèria de publicitat institucional i consideram que és injust utilitzar els fons públics com a instrument de coacció per intimidar la llibertat de premsa. Tot demòcrata s'hauria de mobilitzar davant la caça de bruixes i l'atemptat contra la llibertat d'expressió de què és víctima un mitjà de comunicació que, com **S'ARENAL**, s'ha distingit per acollir les opinions més diferents i per respectar el dret de rèplica. Per tot això, exigim als màxims responsables del Govern Balear, del Consell Insular de Mallorca, dels Ajuntaments etc. que acabin amb aquesta discriminació i que a més no continuïn amb l'incompliment de la article 32 de la *Llei de Normalització Lingüística* que estableix: **Els poders públics de la Comunitat Autònoma donaran suport econòmic als mitjans de comunicació que emprin la llengua catalana de forma habitual.** En una societat normal hauríem fet un *Aplec d'Amics*. En aquests moments, davant la injusta discriminació de què és víctima **S'ARENAL** ens veim obligats a constituir-nos en Comitè de Defensa.

Ciutat de Mallorca, 20 de gener de 1993

**JOSEP M' LLOMPART GUILLEM D'EFAC JAUME SANTANDREU
BIEL MAJORAL MIQUEL LÓPEZ CRESPI**

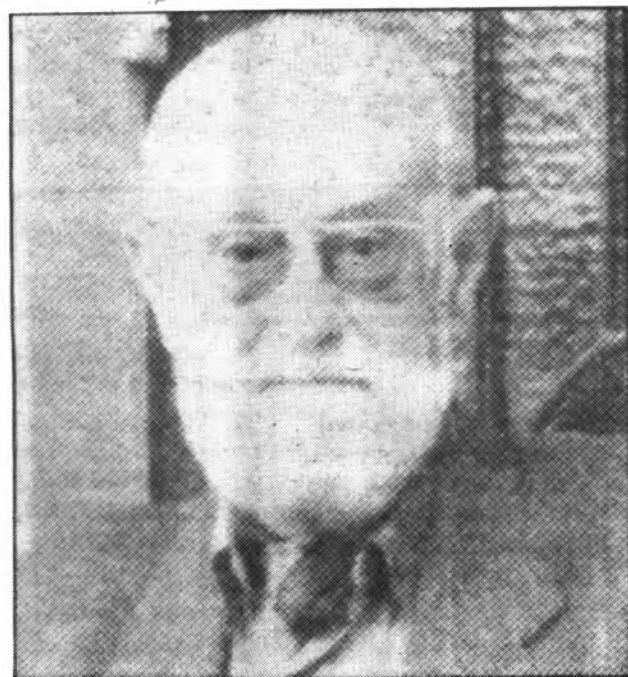
LLINATGES

NOM

PROFESSIO

D.I.

Apartat de Correus 124 - 07600 - S'ARENAL Telèfon 265005 Fax: 269941

S'Arenal, la força tel·lúrica de la Mallorca profunda

Jaume Sastre

Com ja és sabut per tots els lectors habituals de S'ARENAL, Antonio Alemany, des de la pàgina dos del D16, i el diputat pel PSOE, Sr. Damià Ferrà-Ponç, des de la tribuna del Parlament indígena, són uns dels millors propagandistes d'aquesta publicació. Això és ben cert! Es de justícia reconèixer que els atacs que ens han dedicat han estat una poderosa publicitat negativa que han contribuït decisivament a catapultar la popularitat de S'ARENAL DE MALLORCA fins a uns extrems fabulosos. Dia 19 de novembre de 1991, Antonio Alemany va dir referit a nosaltres una frase que, ben mirada, supera el millor dels lemes publicitaris que es puguin fer per atreure l'atenció del públic: **nunca en la prensa balear se había visto tamaña virulencia incendiaria**. Bé, a dir veritat, això és mentida. Que més voldríem nosaltres! Si hem d'esser rigorosos cal reconèixer que S'ARENAL renova una antiga i llarga tradició de premsa de combat que hi ha hagut a Mallorca des de fa molts d'anys. Això ve d'enrera ferm. Si Antonio Alemany no fos un pobre ignorant que vol passar per llest, ben segur que no hauria fet l'afirmació que estam comentat. Com demostrarem, S'ARENAL DE MALLORCA té pel cap baix els següents precedents històrics: **Diari de Buja** (1812-1813), **La Aurora** (1906-1916) i **Foc i Fum** (1917-1936).

Això no és tot, emperò, perquè ultra la tradició de premsa pamfletària, S'ARENAL renova i continua el llenguatge d'una altra tradició atàvica i ancestral com són els glosadors de combat mallorquins, és a dir, amb paraules de Rafel Ginard: **les lluites i paraules fiblants entre cançonaires**. ¿Quin indígena no ha sentit parlar o no ha assistit a una glosada de combat en la qual els poetes populars posen a prova la seva agilitat de pensament i la seva contundència de llenguatge? Els glosadors: **se gatinyen i se diuen mil pensaments que, presos en sentit literal, poden donar a entendre que, rivals irreconciliables, estan a punt de devorar-se de viu en viu**. No hi ha brega de moixos més encrespada que les bregues dialèctiques entre glosadors. Devora elles, no hi fan part les lluites de gallets anglesos o de cans abraonats. (...) Les gloses criden el seu públic. Un públic espès, tirant a plebeu, que troba gràcia a la fraseologia virulenta i grollera. (...) Es tracten de porc, d'ase, de brut, i això fa les delícies de l'auditori.

Biel Oliver (*Biel Majoral*) ha destacat dels glosadors de combat la seva eficàcia comunicativa: **Conscients d'això, d'aquesta eficàcia comunicativa, és pel que hi ha temor dels glosadors, temor i admiració**. Un glosador pot ésser mortal, la seva fórmula pot rompre desitjats silencis i allò que tant agrada pot esdevenir terrorífic. Els glosadors de combat s'han fet un lloc propi dins la memòria i la llegenda popular de tradició oral: **Els glosadors de combat són els més coneguts i dels quals es recorda el nom al llarg del temps perquè han gaudit del privilegi màxim del seu nom: la lluita dialèctica amb un oponent**. Si no s'ha afuat mai serà un "qui sap fer qualche cançó". Dintre la llista de glosadors de combat destaquen els noms llegendaris de: Llorenç Capellà Garí (*Algaidí*), Bernat Rigo (*Cabo Loco*), Joana Serra (*Cartera*), Jaume Homar (*en Roses*), Andreu Coll (*Tambor*), etc. Els combats de glosadors van tenir molta importància dins la Mallorca rural de finals del XIX i la primera meitat d'aquest segle. En certa manera suplien la manca de diversions. Se

DIARI DE BUJA

DEL DIUMENJA 23 AGOST 1812.

Surt el sol després de s'Auba ó Aurora y se pon, dins es cap dels qui la componen y los han compost de mala manera.

Vuy no hey ha 40 hofas en ninguna part, per be que contem, no son mes que 24.

Festa de S. Pera de Buja qui no te dias fanérs, sempre séu, y ningú li tomará sa beca, porque no heu volén sas Córts. Viva la Fé y sa Constitució.

JUDICI ASTRONOMIC DE S' AURORA.

S' Aurora mallorquina es com s' Astrologia judiciaria: aqueixa es locòria, axi com aquella es de fora Mallorca y diuen que no toca Menorca. Jo no

Diari de Buja (1812-1813)

solien fer a llocs més o manco públics (tavernes i sales de teatre) i també més privats, després d'un sopar, per exemple. Biel Majoral *dixit*: **El lloc té importància, encara que no ho sembli, quant a la temàtica ja que dins una taverna el públic era major i sobretot homes i els arguments podien ésser molt forts i fins i tot agravians per algun dels assistents; tampoc no és el mateix a un lloc profà que a un altre amb fortes connotacions religioses**. Els qui pretenien de rics, instruits, beatos o simplement de conducta sana no acudien quasi mai a aquests actes ja que eren considerats, els actes, irreverents, grollers i de mal gust. Els combats de glossadors tenien una norma elemental bàsica: LA LLIBERTAT D'EXPRESSIÓ. Diu Biel Majoral: **El combat, com tot glosat, té una norma bàsica perquè pugui tenir vida plena: la llibertat d'expressió**. El glosador sempre que no se surti de la normativa de fer les gloses, pot manifestar els seus pensaments i pot dir a l'altre qualsevol cosa, ja se defensarà de la mateixa manera. El que no és concebible és que s'arribi a les mans o bé que l'altre li contesti sense la rima que pertoca. Hagués estat un crim molt gros que qualcú del públic hagués fet ús de la violència contra el cantaire per contestar qualche glosa a la qual sortia al·ludit. La màxima popular diu "les gloses són així com les fan". Dit això passam a recordar una mica els precedents històrics de publicacions de combat com S'ARENAL DE MALLORCA:

1) DIARI DE BUJA:

Aquesta publicació del segle XIX va ésser un dels primers diaris que es van escriure en llengua catalana, per dir-ho amb paraules d'Antoni Lluc-Ferrer: **és, sens dubte, un dels primers intents de periodisme autòcton als Països Catalans**. Tot i que és de la *Diari de Buja*, sempre es va fer a Palma. No tenia periodicitat

Miquel Ferrer Bauçà, el religiós trinitari redactor del *Diari de Buja*.

fixa i en van sortir devuit números datats entre dia 23 d'agost de 1812 i dia 30 d'abril de 1813. El seu editor i principal redactor va ésser el religiós trinitari Miquel Ferrer Bauçà (1770-1857). Escrit en català, el *Diari de Buja* va sortir al carrer per combatre a mata-degolla les idees i publicacions liberals de Mallorca redactades en foraster com *La Aurora Patriótica Mallorquina* i *La Antorcha*. El llenguatge del *Diari de Buja* era agressiu, verinós, provocatiu, insultant, escatològic, mordaç, grosser i igual barrejava elements del llenguatge popular més gruixut de les rondalles i de les gloses pornogràfiques amb mots cultes i llatínismes. Aquesta publicació de combat va tenir moltes dificultats amb les autoritats eclesiàstiques i polítiques del moment i va conèixer algunes prohibicions. Per aquesta raó va haver d'adoptar altres noms com *Lluna patriótica Mallorquina* o *Nou Diari de Buja*. El *Diari de Buja* de Miquel Ferrer va provocar la tórria dels il·lustrats indígenes que s'expressaven en foraster. Els liberals de *La Aurora Patriótica Mallorquina* van comentar la seva aparició escrivint: **Nueva producción de los enemigos de la Aurora, modelo de mal gusto, y que huele a frilluno que apesta**. Els finolls il·lustrats mira'm i no em toquis, per exemple, Miquel dels Sants Oliver, que si visqués actualment seria un dirigent del PSM, encara anys després va escriure del frare Miquel Ferrer al llibre *Mallorca durante la primera revolución* (1901): **Fue uno de los pocos que, en medio de la cultura enteca y artificial de su tiempo, perseveraron en el amor a la lengua nativa, prostituyéndola, no obstante, a las más abyectas payasadas y a las audacias más intolerables (...)** **Satírico sin freno, libelista descarado, bufón y turpilocu, abandonado a aquella franqueza y grosería que tanto perjudicó en**

S'Arenal, la força tel·lúrica de la Mallorca profunda

los comienzos del sistema representativo a ciertas instituciones monásticas tocadas de populacheria soez y degradante. (...) Si cualquier periodista o escritor festivo de nuestros días se atreviese a lo que él se atrevió, a los chistes excrementicios, a las anécdotas de retrete, a las frases espléndidamente pueras de que hace continuamente gala, tendría que emigrar de la isla sin dilación. Javier Herrero, al seu llibre *Los orígenes del pensamiento reaccionario español* (1988), destaca de Miquel Ferrer la seva personalitat contradictòria, per una part, entre el eficiente y devoto fraile, i, per altra, el panfletista delirante capaz de los mayores excesos. (...) La lectura de sus obras nos produce una impresión de genuino estupor: sermones, novenas, obras ascéticas sobre la confesión, la comunión, la buena muerte; tratados de lógica, de teología, etc. y junto a este mundo de piedad y ascesis, las más increíbles groserías y los insultos más soeces. L'investigador foraster, Javier Herrero, que va esser professor de les universitats americanes de Duke, Pittsburgh..., va afegir també: Dotado de cierto talento para la sátira, que habitualmente escribía en lengua mallorquina, el padre Ferrer alcanzó enorme popularidad con el bajo pueblo, que le reía sus burlas y admiraba sus chabacanos talentos.

2) L'AURORA:

Aquesta publicació setmanal de pensament catòlic es va editar primer a Manacor i després a Palma entre els anys 1906 i 1916. En un principi, amb paraules de Francesc de Borja Moll, Era un setmanari tan fat, bonjan i insubstancial com la majoria de les publicacions que formaven el que aleshores es deia "buena prensa". Però a finals del 1909 començà a rebre pessigades d'un altre periòdic manacorí, *La Justicia*, manejat per un tal Jiménez Moya, lerrouxista que sucava els aïls sobre les responsabilitats de la Setmana Tràgica de Barcelona i sobre l'afusellament d'En Ferrer i Guàrdia. Els qui escriven a *La Aurora* veieren que els contraris cobraven coratge i tiraven a ferir, i demanaren a Mn. Alcover, ben acreditat com a polemista, que prengués les missions per ells i tragués l'artilleria grossa. El vicari general hi accedí i amb el pseudònim Revenjoli començà a omplir columnes i més columnes de cada número de *La Aurora*, en el llenguatge més vitenc i expressiu. *La Aurora* deixà ben aviat d'esser bilingüe per a fer-se ben unilingüe, tot en mallorquí, fins i tot els noticiaris. Al mateix temps adquirí un to major ben perceptible, que cridà l'atenció de tothom, féu augmentar ràpidament els lectors i subscriptors i convertí *La Aurora* en la publicació més popular i famosa d'aquell temps.

A partir del mes de març de 1910, Mn. Antoni Mre Alcover, sota el pseudònim de *Revenjoli*, va començar a repartir llenya, però llenya de debò, amb tota l'ànima (Moll, dixit) contra el conjunt de la premsa socialista esquerrana, gairebé tota escrita en foraster: *El Ideal*, *La Justicia*, *El Obrero balear*, *Es puput*, etc... A poc a poc, davant la calabruixada de dades, d'arguments i d'informació, tot trempat amb un llenguatge que feia flamar, els contrincants de *La Aurora*, excepte l'òrgan dels socialistes, *El Obrero balear*, van fer un darrera l'altre mutis pel foro i van estirar els potons. Són memorables la llista de més de 140 títols amb què en

Revenjoli batejava els articles de combat. Tots eren relacionats amb la idea de brega, de tupada i de pallissa. Vegeu-ne alguns: *Castanyes*, *Prunes*, *Nesples*, *Aixabuc*, *Cebes*, *Mansiules*, *Grapades*, *Ablanida*, *Anguillades de bou*, *Vergades*, *Blat de moro*, *Closcades*, *Repasó*, *Troncades*, *Vencís*, etc. etc. Mn. Antoni Mre Alcover era un home combatiu i polèmic per temperament, per atavisme i per convicció. El seu llenguatge era una cosa mai no vista, un delobí orgiàstic de frases exuberants, de fraseologia mordaç, desafiadora i contundent que deixava retuts i aplanats els seus contrincants. Com va dir Josep Carner l'any 1904: Mn. Alcover sempre guanya. Efectivament qui s'atrevia o polemitzar amb Mn. Alcover acabava sempre fet una còca. Francesc de Borja Moll va escriure: Aquesta manera d'escriure, crua, agressiva, gairebé de violència física, i reforçada amb una ruda expressivitat de llenguatge que no estava a l'abast de cap altre periodista, havia de produir dos efectes: que n'Alcover fos considerat un polemista formidable i excel·lent pels qui abundaven en les seves idees, i que fos mirat com un grosserando intractable pels qui rebien els seus aixabucs o no pensaven com ell. Aquestes dues reaccions es produïren, i des dels vint anys fins a la seva mort hagué de dur Mn. Alcover el doble i contradictori segell: per a uns era un gran home; per als altres, un pagesot menyspreable.

Mn. Antoni Mre Alcover, el vicari general que va néixer a la possessió de Santa Cirga, com a polemista era temible perquè ell totsol reunia les següents condicions: a) Una extraordinària capacitat de treball per arreplegar informació, per sintetitzar-la, per ordenar-la i tenir-la a mà al moment oportú. b) Un esperit minuciós i de combat que no deixava res per verd i que era de l'opinió de fer les coses completes o de no fer res. Quan es posava una cosa entre cella i cella no amollava fins arribar a l'enfront. i c) Un fabulós do del llenguatge que havia mamat ja des d'infant d'uè. Mn. Alcover, com va dir Francesc de Borja Moll, sentia intensament l'esperit popular perquè ell era un pagès autèntic, un pagès de socarel, sense un pèl foraster. Mn. Alcover, a més d'haver nascut a foravila dins el si d'una família pagesa, de jovenet es va passar molts d'estius travessant Mallorca de cap a cap i interrogant la gent gran, com més humil, analfabeta i inculta millor, perquè li contassin rondalles que ell anava escrivint a plaquetes: Davant la riquesa i expressivitat del llenguatge pagès, el jove escriptor romaní enlluernat, embadalit i cada vegada més entusiasmat. Els seus diàlegs amb els terrassans li donaven els temes de rondalla que ell cercava, però també hi sortien a caramull les cançons, i amb les rondalles i cançons les paraules, els centenars de paraules pures, clàssiques i plenes d'expressió, que s'havien mantingut en el reduït de la pagesia quan la gent de les ciutats ja havia abdicat de l'esperit propi per adoptar les modes forasteres.

Antoni Mre Alcover sens dubte ha estat el número u i el millor de tots. Jo he de dir amb la cara ben alta que ha estat un dels meus mestres. És imperdonable que els seus escrits de *La Aurora* no s'hagin recopilat mai i ara no estiguin a l'abast de tothom. Ja fa un bon grapat d'anys que em vaig passar un parell de dematins a la biblioteca per tal d'aconseguir fotocopiar el màxim nombre d'articles d'en *Revenjoli*. De llavors ençà els he tingut sempre com a material de primera consulta, els he llegit i rellegit un caramull de vegades, els tinc tots subratllats i plens de notes i diria una mentida grossa si no afegís que més d'un cop he estat a punt de compixar-me literalment de rialles llegint en *Revenjoli*.

Mn. Antoni Mre Alcover, el vicari general que sota el pseudònim de *Revenjoli*, va repartir llenya a rompre des de les pàgines de *La Aurora*.

La Aurora (1906-1916)

Josep Mre Llompart va escriure: Avui, fullejar una col·lecció de *La Aurora* és una autèntica delícia.

La Aurora de Mn. Alcover com antany el *Diari de Buja* d'en Miquel Ferrer va tenir un èxit apoteòsic i espectacular de públic. Basta dir que tot i estar redactat íntegrament en català tenia una tirada superior als dos mil exemplars. Si tenim en compte que en aquells temps la majoria absoluta del nostre poble no sabia llegir ni escriure en la nostra llengua per mor de la repressió dels colonitzadors espanyols, tirar més de 2.000 exemplars l'any 1910 equivaldria a imprimir avui mil i mil i mil d'exemplars. Continuem amb Francesc de Borja Moll: L'èxit que tingueren els escrits d'en *Revenjoli* fou superior al de qualsevol altra publicació periodística de Mallorca i tal vegada de fora Mallorca, guardades les degudes proporcions amb el nombre de

S'Arenal, la força tel·lúrica de la Mallorca profunda

possibles lectors. La Aurora entrava pertot, era cercada per tothom, i era llegida en els cafès en veu alta davant el rotlló dels parroquians, que acollien amb grans rialles les sortides d'En Revenjoli. (...) el llenguatge d'en Revenjoli era dialectal mallorquí, perquè anava dirigit a mallorquins mancats de formació literària en la nostra llengua; l'estil era reposat i seriós quan es tractava de raonar i d'aportar dades històriques o científiques, però es feia agressiu i sarcàstic quan venia el moment d'increpar l'adversari o d'al·ludir personatges malignes. En aquestes ocasions la procacitat arribava a esser molt exagerada, com per exemple quan parlava de gargalls de s'animal d'en Zola contra Jesucrist, aquell gran criminal, aquell gran porc d'en Zola que escrigué aquella partida de llibrots tan bruts cada un d'ells com sa soll més bruta del món, on se remolquen tots es qui volen fer vida de porcs. Sobretot en parlar de trencadors del sisè manament, En revenjoli perdia els estreps i deia vertaderes barbaritats.

3) FOC I FUM

Aquest setmanari es va publicar a Palma entre els anys 1917 i 1936 i va comptar amb Jordi Martí Rosselló (Palma 1891-1973), *Es Mascle Ros*, com a director i principal redactor. *Foc i Fum* tingué un gran impacte i un formidable ressò popular: L'èxit que el *Foc i Fum* tingué entre les classes més populars es devia al fet que tractava temes d'actualitat política, sobre personatges populars, sobre problemes socials puntuals i, sobretot, el seu to còmic i gruixut, que sempre produïa un gran impacte públic i, molt sovint, l'escàndol. Tenim aquí una mescla de temes d'inspiració esquerrana amb un fort to popular i xafarder, que trenca amb els costums habituals de l'època. Parlar d'aquesta publicació és parlar de Jordi Martí, *Es Mascle Ros*, un personatge d'origen humil que va anar a escola fins als tretze anys i que abans de dedicar-se a l'ofici d'impressor va fer de mossò de sabater, de fonedor i després altre cop de sabater. Joan Font i Sebastià Serra han dividit la temàtica de *Foc i Fum* en quatre grans apartats: el costumisme, el to anticlerical, en Joan March Ordines, en Verga, i la problemàtica social i política. La trajectòria de *Foc i Fum* és plena d'incidents destacats. Per aquest motiu i a fi d'evitar les urpades de la censura, *Es Mascle Ros* va adoptar altres noms per al seu setmanari: *Pitos y flautas* (1928), *Cultura* (1919) i *Copeo* (1930). Amb el transcurs del temps, *Foc i Fum* va assolir una fama llegendària tan grossa com van tenir al seu temps el *Diari de Buja* o *La Aurora*. Damià Pons va escriure: *Foc i Fum*: una publicació satírica que adquirí una gran popularitat a tots els barris i pobles de l'illa, a la majoria dels quals tenia un corresponsal. Com a exemple de la immensa popularitat que va assolir tenim la dita *Sortiràs*

Jordi Martí Rosselló, *Es Mascle Ros*, redactor i editor de *Foc i Fum*.

al *Foc i Fum* i a això ho hauríem de posar damunt el *Foc i Fum*. A pesar que l'any 1918 el bisbe de Mallorca va excomunicar Jordi Martí a causa d'una sèrie d'articles sobre clericalisme i a pesar que el poderós cacic Joan March Ordines, en Verga, el va dur als jutjats i que el Tribunal Suprem espanyol el va condemnar l'any 1919 a una pena de desterro cent quilòmetres lluny de Palma, *Foc i Fum* mai no va perdre el suport del seu públic entusiasta i només l'aixecament feixista de l'any 1936 va poder acabar amb ell.

CONCLUSIONS

Les publicacions esmentades tenen en comú tres característiques que poden contribuir a tirar per terra una sèrie de tòpics generalment admesos pels regionalistes il·lustrats Tio Tom sobre la pretesa inviabilitat a Mallorca de premsa en llengua catalana:

a) Van esser tres periòdics redactats en català, si bé *Foc i Fum* va tenir una part considerable en foraster. Aquest fet no va impedir que tinguessin un èxit apoteòsic dins àmplies capes de la nostra població en aquells moments aclaparadorament analfabeta en el domini de la nostra llengua. En tots tres casos resten testimonis escrits que afirmen que aquestes publicacions eren llegides en veu alta dins els cafès, les barberies, les rotilades dels mercats, places i carrers etc. etc.

b) Les tres publicacions comparteixen el caire pamfletari i libelista. Si bé el *Diari de Buja* de Miquel Ferrer i *La Aurora* de Mn. Alcover, per una part, defensaren posicions i idees que avui podríem qualificar

d'extrema dreta, i *Foc i Fum* de Joan Martí es va situar dins un esquerranisme republicà anticlerical, totes tres, en canvi, comparteixen un mateix llenguatge gruixut, enginyós, provocatiu, atrevit, sarcàstic, ple d'humor i d'expressions de combat que provocava entusiasmes febrils, atacs d'histeria i moltes rialles.

c) Les tres publicacions van comptar igualment amb la mala opinió dels regionalistes il·lustrats, cultes i primmirats del moment, Miquel dels Sants Oliver al segle XIX o l'Associació per la Cultura de Mallorca fundada l'any 1923 en són un exemple, perquè velen en aquestes publicacions un exemple de mal gust, de sang i fetge, de llenguatge groller, brutal, salvatge, instintiu i primari

Per part meua i a mena de conclusió final, estic convençut que si el potencial dialèctic, que demostraren el *Diari de Buja*, *La Aurora* i *Foc i Fum*, i que si les energies d'arguments i de llenguatge, que evidenciaren d'una manera excepcional Miquel Ferrer, Mn. Antoni Mª Alcover i Jordi Martí, en comptes de fer la guerra dretes-esquerreres, haguessin actuat a favor de la descolonització i de la independència, ja fa molts anys que Mallorca s'hauria deslliurat del jou dels colonitzadors espanyols. Pens que aquí hi ha una reflexió a fer i una gran lliçó a aprendre, sobretot per tots aquells il·lustrats que, com Antoni Serra, s'encaparroten a dir una i altra vegada que **Mallorca és la terra inexistent** o que, com Gabriel Sabrafín, diuen que els mallorquins **Definitivament no tenim un comportament heroic**. Idò no, sota el menyspreu, l'oblit i la ignorància amb què els forasters han volgut amagar la història als ulls dels propis mallorquins, existeix una Mallorca oculta, bel·licosa i insubornable, que ens pot ensenyar moltes coses i que pot contribuir d'una manera decisiva a augmentar l'autoestima del nostre poble i a esvaïr els sentiments limitadors, castrants i d'infravalorització. L'autoestima és vital per a la supervivència psicològica d'un ésser humà o de tot un col·lectiu, perquè afecta el nucli de la consciència i de la identitat d'un mateix. Si hom vol aconseguir un objectiu, la independència, per exemple, el primer que ha de fer és proposar-s'ho, analitzar minuciosament les actituds pròpies, els motius profunds que les generen i substituir les opinions negatives (autoodi, inseguretat, por al fracàs, sentiment de vulnerabilitat, por al ridícul, etc.) per d'altres de positives (autoconfiança, seguretat en les possibilitats d'un mateix, etc.). En definitiva, l'actuació d'una persona, d'un col·lectiu o d'una nació depèn en gran part de la idea que hom té de si mateix. Com va dir l'escriptor satíric nord-americà Kurt Vonnegut: **Som el que suposam esser**. Si els mallorquins estem realment convençuts que som una tropa de desgraciats, de porucs i de pusil·lànimies inexistents, està clar que no ens proposarem res que no trenqui o que contradigui aquesta falsa imatge. I viceversa. Un col·lectiu que té una bona opinió de si mateix actuarà amb seguretat i, empès per la confiança en les pròpies forces i mogut per l'instint de superació, es proposarà nous objectius que desafiaran dogmes (**la unidad indisoluble de España**, per exemple) que durant algun temps s'han tingut per immutables i eterns. També molts pensaven que la URSS era indestructible i finalment s'ha esbaldregat com un marge de pareet seca sota l'efecte dominó.

Jaume Sastre

LEGENDARY BIKES

Motocicletes clàssiques
Restauració, reparació i vendes
ERNEST PUJOL

Recanvis i accessoris
Som especialistes en:
Norton, Triumph, BSA, Harley-Davidson
Carrer Sant Magí, 76
Tlf.: 28 42 85. Santa Catalina

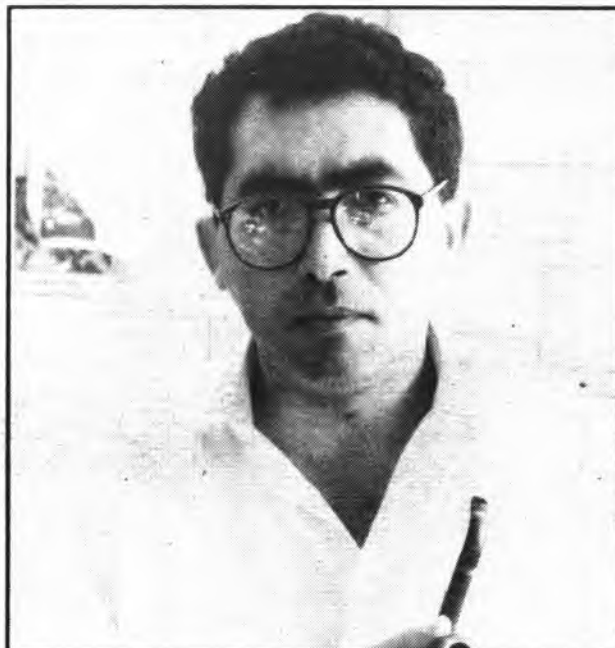
MERCERIA NADAL
Carrer Cerdà, 4. Tlf.: 73 21 27
Santa Catalina

TAPISSERIA SALOM
Carrer Caro, 64 C.
Tlf.: 45 87 33
07013 Santa Catalina

CUINA TÍPICA BASCA
Carrer Bartomeu
Rosselló Pòrcel, 14
(abans Tinent Torres).
Tlf.: 73 17 29
07014 Ciutat de Mallorca

Miquel López Crespi, premiat amb el «Baltasar Porcel» de novel·la

records i de vivències passades.

López Crespi ja havia obtingut en una altra ocasió aquest mateix premi.

El jurat que premià l'obra "Memòria d'ombres" estava compost per l'escriptor Baltasar Porcel, Alvaro Santamaria, Gabriel Tomàs, Margalida Pujol i Maria Calafell.

L'escriptor Miquel López Crespi acaba de ser guardonat amb el premi Baltasar Porcel de Narrativa, inclòs en els Premis Andratx que tots els anys dona aquest ajuntament.

L'obra guardonada es titula "Memòria d'ombres" i tracta d'un viatge per la memòria, un recorregut imaginari a través dels

CALAIX DE SASTRE

Els nostres companys de Premsa Forana. Es Saig d'Algaida, han publicat a la seva revista del mes de març, aquest article que ens plau reproduir.

COMITÉ DE DEFENSA DE S'ARENAL DE MALLORCA

És certament impressionant l'aportació que el personal de la cosa monàrquica ha fet al patrimoni universal de la cultura. Uns han passat a la posteritat per les seves moltes culinàries i fina sensibilitat: ¿recordau aquell rei que pelava faves i li queien les baves dins un ribell?. Uns altres són els responsables directes que, una vegada a l'any, les butxaques dels pares i mares quedin ben plomades. D'altres seran recordats per la magnitud dels seus membres (auditius) i l'originalitat dels seus amagatalls. I si més no, als més modestos, a manca d'altres habilitats, sempre els quedarà el recurs de cedir el seu nom a una espaiosa plaça.

Els companys de S'ARENAL DE MALLORCA, que han tengut l'encert de convertir la seva publicació en un document de més ressò que una senzilla revista de poble, hi feren la seva contribució pròpia, al llegat cultural de la reialesa de què parlava abans. Provaren de mostrar, simplement, que els reis, a més d'herois de llegenda, també són persones de carn i os. Però els dogmes són intocables, i els heretges, és a la foguera, allà on han d'ésser.

El parlamentari socialista Damià Ferrà-Ponç, exercint d'aprenent d'inquisidor -és molt trist veure el paper que alguns se senten obligats a jugar per exculpar els seus pecats- va encendre el foc contra la llibertat d'expressió de S'ARENAL DE MALLORCA. Per descobrir que els reis ja no duen les joguetes; per provocadora i malparlada; per independentista; per corrossiva, en definitiva, aquesta revista ha vist reduït, sense cap sentència judicial que ho justifiqui, en més d'un 95% la publicitat que les institucions hi publicaven.

No fan altra cosa que complir el mandat de l'article 32 de la Llei de Normalització Lingüística. Les persones normaletes hi podem llegir, a l'esmentat article: "Els poders públics de la Comunitat Autònoma donaran suport econòmic als mitjans de comunicació que emprin la llengua catalana de forma habitual". No hi ha cap afegitó que digui: "...que emprin la llengua catalana de forma habitual i així com pertoca". Però ells, els hipòcrites de la democràcia, els posseïdors de la veritat de l'"així com pertoca", hi veuen l'afegitó. I en nom seu cometen la major de les injustícies.

Davant la discriminació de què és víctima S'ARENAL DE MALLORCA, s'ha format un COMITÉ DE DEFENSA encapçalat per JOSEP MARIA LLOMPART -el seu darrer exemple de lucidesa-, GUILLEM D'EFÀK i JAUME SANTANDREU. D'aquest darrer són les següents paraules: "Ficar-se amb els continguts d'una revista i decidir si van o no contra la legalitat només ho pot decidir un jutge. Si agrada o no agrada sempre es pot comprar o deixar de comprar i si algú vol discriminar aquesta publicació és senyal que la llegeix i la compra. Si es negàs o retallàs la publicitat institucional a una revista en català que fos de l'Opus, dels Testimonis de Jehovà, o que fos una espècie d'Hola o una revista eròtica, a mi igualment m'agradaria formar un comitè de defensa. Si Josep Maria Llompart amb tot el seu seny i claredat es va constituir en Comitè de Defensa, deman als qui se senten els seus hereus que facin complir la seva darrera voluntat".

Modestament, crec que aquestes paraules són irrefutables. A l'Apartat de Correus 124 - 07600 de S'Arenal i al telèfon 265005, ja hi he fet arribar la meua adhesió.

EN CALAIX DESASTRE

Els bons déus de l'Olimp

Davant la generalització dels escàndols de corrupció política seguida de nombroses dimissions pertanyents a països membres del Mercat Comú, com són França i Itàlia, caldria fer-ne un estudi de psicologia comparativa a nivell d'Estat espanyol víctima també del mateix procés de corrupció, per indagar el perquè els polítics francesos i italians corruptes dimiteixen dels càrrecs que exerceixen i llurs coetanis espanyols s'obstinan a negar-se a seguir amb honestat el mateix exemple.

Potser que les causes

que impulsen als nostres polítics per afirmar-se en la cúspide del poder són derivades d'estranyes mutacions de tipus biològic que ocasionen un progressiu enduriment epidèrmic de caràcter irreversible. O si més no, potser són originades per un "estat de gràcia" que atorguen els déus de l'Olimp a aquells campions de jocs malabars amb ferma voluntat per perpetuar-se en el si de les àrees del cobdiciat poder.

Mentrestant, què cal fer?

Joan Lucas i Masjoan
Barcelona

El C.I.S. i els psiquatres

Vaig llegir amb veritable esglai i desassossegament la capçalera d'un diari local i no em quedà altre remei que comprar-me'l per poder llegir el que em donà tal desassossec.

L'enquesta realitzada el mes de novembre va treure'm dels dubtes inicials i donà complida resposta, per descomptat, a la meua cabòria.

La mescladissa de conceptes dels entrevistadors que portaren a donar el resultat final seria per posar-hi cadiretes si el fet enquestat no fos tan delicat pel que té de publicitat, de cara a les properes eleccions, ni que els entrevistats fossin manipulats pels entrevistadors, públics, que si aquests individus

tinguessin un poc de dignitat professional presentarien la dimissió a correu.

Barrejar conceptes antagònics, balear-mallorquí-espanyol, regió-nació-província, i el fet que l'enquesta sols demana, a l'apartat de llengua, mallorquí, emfa sospitar que sols fou feta a Mallorca i no a les altres illes i que hi ha signes evidents, tan sols per això, de manipulació de dades; per tot això recomanaria als illencs que quan es trobin amb un d'aqueixs, ¿sociò-legs?, l'agafin de la mà i recordant el "Foc i Fum" del Mascle Ros els duquem a Sant Boi, Jesús, un, dos, tres sus.

Julia Pere Rado
i Garau

S'Arenal
de Mallorca

265005

EL MILLOR SUPORT PUBLICITARI DE LA
SEVA EMPRESA A LA NOSTRA COMARCA

OPEN de Balears de Golf. «Pro-AM Costa de Calvià»

Club de Golf de Santa Ponça, Març 1993

Joan Lluís Gamundí: «Vergonya, cavallers! Vergonya!»

Pareix mentida, don MIQUEL NIGORRA OLIVER i TUMMY BESTARD BONET, que em poseu els dits dins la boca i vulgueu que continuï, encara si cal amb més duresa; ja que ho demanau a crits en base a la llibertat que em dona poder guanyar sense risc de perdre res, posar els dits com deia, fins i tot, diria, posar el vostre cap i la vostra dignitat així com la de na CORONA DE NIGORRA amb aquestes provocacions de les quals som objecte, que sembla que per ara són la vostra única arma per intentar que perdi els estreps, la compostura, les bones maneres amb la finalitat, sense cap dubte, de donar peu a les asseveracions i calúmnies que comptau als que ja no estan cecs i us escolten amb una reticència total, perquè malgrat que no ho sapigueu, normalment els interessats solen ser els últims a adonar-se, la gent, el que jo fa uns mesos anomenava la meua gent, i ara ja són quasi la generalitat de les persones de les Balears, us tenen en llenguatge molt nostre i fàcilment entenedor per a vosaltres, que sou mallorquins de naixement, i dic de naixement perquè les vostres actuacions, la vostra vida i els vostres miracles són un cúmul de desprestigi, i de gent sense entranyes, sense caritat, sense desig de solidaritat i sense un mínim de defensa dels interessos dels que amb vosaltres pensaven poder gaudir d'una certa projecció; deia idò que us qualifiquen d'autèntics "cap-defaves", "collapes", "collonàpies", "beneits", "desgraciats", etc, i tantes i tantes coses que les vostres orelletes

no senten, moltes de vegades perquè no volen escoltar, i moltes de vegades perquè volen que ho digui en GAMUNDÍ, que pel que es veu i segons opinió general els he té agafat pels mateixos collons.

No sou més beneits i desgraciats perquè no us entrenau, i perdonau el lèxic que estic utilitzant avui, el qual surt del meu habitual diccionari que utilitz amb la gent, però LA VIL PROVOCACIÓ que em féreu al Camp de GOLF DE SANTA PONÇA el dia 14 de Març d'enguany, el dia da la final del "PRO-AM Costa de Calvià" fa que us tracti, malgrat del verb que estic utilitzant amb vosaltres, i quan dic amb vosaltres assever que l'estic usant amb MIQUEL NIGORRA OLIVER, president del Club de Golf Santa Ponça, president d'ES CREDIT BALEAR (Banco de Crèdit Balear), president d'IMISA, registrador de la Propietat, advocat per Deusto, conseller del Banco Popular Español, president del Club Nàutic Santa Ponça, president de presidents i d'homoniqueus diversos, acollonits pel que es creia que era un "tio de cara i ulls". També em referesc a la seva esposa, CORONACIÓ COBIAN DE NIGORRA, vice-presidenta general del president, i dels que l'envolten. També em referesc a BARTOMEU BESTARD BONET, àlies TUMMY, agent consular dels Estats Units d'Amèrica, cap de Serveis de tot i de res al Banc de Crèdit Balear, relacions públiques de la família Nigorra, i colló integral.

Com deia, TUMMY, espècie de protocònsol amb bastant de poder, i moltes influències, et serà fàcil mitjançant els teus sequaços fer-me qualque putada. Tu, com he dit, no tens pit per enfrontar-te amb mi, igual que els teus amics, els Nigorra.

Tu em fas, TUMMY, més por, i la veritat és que no desitjava un enfrontament amb tu senzillament perquè, segons em vares dir, tenies bons contactes i influència dins la CIA (Central Investigation Agency), i jo la veritat és que aquesta Agència Americana d'Informació, m'impresiona molt i em fa feredat, ja que una puça com jo la poden esclafar i destruir amb un dit.

De totes maneres, TUMMY, m'has omplert la mesura, el paperet que vares fer amb en Miquel Nigorra dirigint la provocació el dia que ja he citat de la final de l'Open de Golf, va ser massa. T'he de comunicar que quan vaig rebre la invitació, que per cert vosaltres em denegàreu de fet, però que un gorrionet amic em va dur a la meua bústia, amb ella vaig poder fer el que feia cada any, assistir a la final del Torneig, encara que enguany us haviu oblidat de donar-me'n la convidada.

Us heu ficat en un bon merder, i heu ficat en aquest merder els que varen rebre instruccions de provocació, de robatori (ja que hi va haver violència verbal quan em vareu llevar els diaris de S'ARENAL DE MALLORCA), escarni per part d'una sèrie de personatges de dubtosa professionalitat, que segons em va insinuar la Guàrdia Civil eren Detectius privats que exercien les funcions de seguretat en el camp, els quals a més de fer-me burla, coacció, abús d'autoritat, robatori i escarni varen fer vexació d'un grapat de drets constitucionals. També vareu aprofitar-vos de la bona fe i oficis de la més de mitja dotzena de Guàrdies Civils, entre sub-oficials i guàrdies.

Abans de continuar vull deixar ben clar qui va ser qui a la vexació i atemptats a la meua imatge, dignitat i honor davant de tants i tants d'amics i coneguts que vaig tenir oportunitat que presenciassin el ridícul més espantós de la història del golf a Sant Ponça.

Vull dir, perquè quedi ben clar, que hi ha un grup que presentaré a les pròximes querelles davant L'ÚNIC FORUM EN EL QUAL TENC CONFIANÇA I M'HA DEMOSTRAT AMB FETS

QUE ES POT CONFIAR EN ELL I EN LA SEVA LLIBERTAT, HONESTEDAT I JUSTÍCIA EN GENERAL, que és el Fòrum JURÍDIC propi dels Jutjats de Primera Instància d'Instrucció, amb segona l'AUDIENCIA PROVINCIAL, i següents.

Aquest grup es pot compondre:

1. Testimonis i col·laboradors meus que varen assistir a la vostra llastimosa i degradant actuació; es tracta d'una sèrie d'advocats testimonis presencials del robatori dels diaris i de la privació d'una sèrie de drets que tenien persones que duïen la mateixa acreditació meua i que a mi se'm varen negar. Alguns periodistes no acreditats que duïen màquines de fotografier així com amics meus, que no varen veure requisats els seus aparells com a mi. Els components de TRABLISA, agents armats que si bé varen col·laborar en els delictes objecte de les querelles en preparació i varen ser testimonis conjuntament amb els membres de la Guàrdia Civil de la provocació i retirada de drets Constitucionals des que vaig entrar al recinte fins que en vaig sortir, els quals em varen entregar en lloc

de cinc diaris de S'ARENAL DE MALLORCA: un Diari de Mallorca, una Última Hora i un diari Balears; varen ser com dic còmplices i testimonis, però he de dir que quan varen realitzar la seva feina, seguint instruccions encapçalades per en MIQUEL NIGORRA i en TUMMY BESTARD (controlaven la situació de dins d'un "tot terreny" d'en Miquel amb les portes i finestres ben tancades mitjançant la xarxa de comunicació interior que disposaven les forces de seguretat del camp i ells), que amb tota professionalitat, serietat i ofici els dec un respecte perquè no els quedava més remei, ho feren perquè així els ho ordenaren, però la feina la feren com he dit amb la màxima discreció i serietat.

La Guàrdia Civil que va intervenir i es va negar a prendre-me la denúncia contra els que m'havien pres els diaris i la màquina de retratar, així com es varen negar a identificar-me en aquell grup de persones de paisà que em varen dir que era part del GRUP DE SEGURETAT DEL CAMP. Vull dir, perquè quedi ben clar, que dins aquest contingent armat va haver-hi una gran majoria, tant els que anaven de paisà, com els que anaven amb uniforme, que es varen comportar, com és habitual en les FORCES DE SEGURETAT, almenys amb mi, amb seriositat, respecte, professionalitat i delicadesa. Però, és clar, sempre l'excepció confirma la regla i hi va haver el sergent de Línia (que fa les funcions de tinent) que, com a responsable de tot el contingent, va cometre, baix el meu punt de vista, bastants irregularitats i em va produir una indefensió total; així com una conducta anti-constitucional dels detectius privats que varen esser els que no només varen abusar de la seva autoritat, no només sense identificar-se'm, sinó fent-ne burla, coacció, escarni, furt o si es considera la violència verbal que varen utilitzar amb mi, robatori, etc; he de dir que han propiciat que en defensa dels meus drets constitucionals i drets humans, segons els FOROS DE LA COMUNITAT EUROPEA i INTERNACIONALS DE LES NACIONS UNIDES, no em quedi més remei, perquè varen ser massa les persones que varen veure i contemplar l'espectacle, el llastimosos fets que com ja és habitual, sempre que es produeix per aquest tipus de gent, són silenciats pels habituals MITJANS DE COMUNICACIÓ, com deia no em queda més recurs per defensar la meua dignitat i honor que dur tots aquests

TURSPAÑA IBERIA
OPEN
BALEARES
MALLORCA
IBERIA
MAJORICA
GOLF SANTA PONÇA
11-14 de Marzo 1993
CALVIÀ "PRO-AM Costa de Calvià"

Revisió de
direccions i
autorentat

Reparacions
en
general

OPEL

SERVICI OFICIAL

SERVIAUTO ARENAL, S.A.
Carretera Militar, 185 - Las Cadenas
07600 EL ARENAL (PALMA)
Tel. 26 81 11 (4 línies)

OPEN de Balears de Golf. «Pro-AM Costa de Calvià»

temes al FORO DE LA JUSTICIA, als integrants d'aquest grup com a col·laboradors i testimonis.

2. Al president de la Federació Balear de Golf, Don PEDRO PABLO MARRERO, advocat, persona que li tenc un gran respecte i estimació per la seva seriositat en la vida, en els seus principis i en les seves obres, el deix totalment al marge d'aquest assumpte, ja que malgrat que em va veure al camp de golf no vull ni pensar que ha pogut donar suport a aquesta bafa.

3. El suposat equip de Seguretat, identificat per la Guàrdia Civil, va dir reiteradament que seguia les instruccions de la Junta Directiva de l'Open de Balears de Golf; potser que els haguem de cridar perquè concretitzin i puntualitzin les ordres que varen donar en aquest aspecte.

4. Els que s'enduran les bufetades més fortes seran tres exemplars del suposat equip de seguretat que constantment varen dir mentides, falsedats de forma i d'operativitat i varen informar amb mentides a les forces de la Guàrdia Civil i se'n varen riure de mi fins a l'extrem que un dels tres, el més baix, que anava amb caçadora, era un poc calb, duia ulleres de sol, es va atracar mentre jo menjava una hamburguesa i va tenir els collons de dir-me: "Senyor Gamundi, poderoso caballero es don dinero, hay que joderse!". Com deia, aquest grup juntament amb qualque membre, amb grau de sub-oficial, i que segons semblava el SERGENT DE LÍNEA, de la Tercera Companyia de la Guàrdia Civil, i segons informacions confidencials està en el sector d'Esporles i el seu primer cognom comença amb C., amb companyia de l'instigador Miquel Nigorra Oliver, i l'orquestrador Tummy Bestard, seran els que, ja que s'ho han guanyat a pols, seran properament demandats per mi als TRIBUNAL DE JUSTICIA.

Malgrat tot, com dic, em resistesc a fer d'esqueixa magraner i en part jugar brut contant la pasta de la qual està fet en TUMMY, o contant coses i amistats de la dona d'en MIQUEL NIGORRA, coses que per altra banda ni ell sap, però que ja ho sap molta de gent. Malgrat que m'estiren la llengua i que em posen els dits a la boca i que van reiteradament insistint per contar certes històries personals d'estats de salut anteriors a fa dos anys referents a la meua persona, segueixc volent respectar la vida privada dels meus demandats principals i la vida privada de preexistències familiars, que tenen molt per amagar, em resistesc a fer el joc subterrani, covard, oïos que m'estan fent els Nigorra.

Per motius de seguretat personal, ja que comprenc que atacant a persones de tanta significació social i

vinculades a la major potència del món, la meua vida certament, com diuen els meus amics, la tenc en perill; per això tenc dins una caixa fort totes les converses, manifestacions i documentació que confirma totes les meves afirmacions i amb instruccions donades al meu cos jurídic perquè si em passàs qualque denou s'obrin i es prenguin les mesures més dures dins dels fòrums nacionals i internacionals, sempre dins de la justícia i mai amb força ni violència ni donant espectacles que puguin beneficiar gent corrupta, àvida de successos com aquest.

TUMMY, per bé de tots si m'han de fer res que procurin rematar-me i deixar-me ben mort, perquè si no, no responc de mi. A la meua família i amics més propers ni se t'ocorresqui tocar-los. Si tens res que dir posa'm una querella per injúries o falsedats, però no utilitzis la força ni directa ni indirectament perquè tothom sabrà d'on venen els tirs o les pallisses.

He de dir, per concloure i perquè vegeu la repugnància que em fa veure el paperet que vares haver que fer, TUMMY, el dia d'autos, que jo, JOAN LLUÍS GAMUNDÍ SEGUÍ, vaig ser durant molts d'anys CAP DE SEGURETAT de les empreses d'en Nigorra, per això ara jug amb avantatge ja que el conec més que sa mare que el va parir; vaig dimitir, me'n vaig anar del banc i de les empreses del BANC per salvar la darrera cèl·lula de dignitat que em quedava i que abans de fer els paperets o paperetets que només homonets i homoniqueus com tu, TUMMY, són capaços de fer, cridaria al bon president del meu estimat Club Esportiu Mallorca, i cas de necessitar feina per menjar li demanaria per favor que em deixàs netejar els excusats de l'estadi Lluís Sitjar després del partits dels diumenges, i crec que amb això podràs veure, TUMMY, la repugnància i el menyspreu que em fa no només el fet al qual m'he referit, sinó l'estel de vivències i de comportaments que has tingut en la teua vida, tan

privada com pública; si bé vull reconèixer que t'has guanyat per simpatia o per bufoneria, no t'ho sé distingir, moltes amistats aprofitades que t'utilitzen i et suporten perquè tens una font de poder i d'expectatives de riquesa. Per tot això i pel que em vares dir el dia següent d'haver realitzat inconscientment i sense saber exactament el que feia, l'enregistrament del SUBORN A POLÍTICS DE CALVIÀ, que em vares comentar, i ho tenc tan clar que sembla que està passant ara, que m'ho estàs dient ara, TUMMY, en el primer soterrani de l'aparcament de la plaça d'Espanya de la central del Crèdit Balear, quan te vares atracar a mi i me convidares a un cafè i amb tota la barra del món i poca vergonya em vares dir: "M'ha dit en Miquel Nigorra que ets un tio collonut, que tens una sang freda fora de mida i que ahir vares fer una gravació al tinent batle d'Urbanisme que va ser massa. Escolta, jo te vull dir que sense deixar les teves feines del Banc i professionals si volguessis te podria integrar a la CIA ja que jo, com comprendràs, ho tenc bé i crec que ens podries ser de gran utilitat". Com te'n recordaràs, TUMMY, quasi quasi em va entrar vomitera, en primer lloc perquè sabessis l'utilització que havia fet en Miquel NIGORRA de mi i del meu empleat, PAU RUIZ, dient-nos que volia tenir constància d'una conversa que havia de tenir lloc a "tal" indret, entre en "Fulano" i en "Mengano", i per altra banda em va empenyar que em volguessis mesclar amb aquesta Agència d'Intel·ligència Americana que, ara igual que abans, està fora dels meus objectius, de la meua FILOSOFIA DE VIDA.

Per tot això, he de concloure com he començat: "IVERGONA CAVALLERS, VERGONYA!"

Joan Lluís Gamundí i Seguí

**NEUMATICOS
CA'S GOMER**
Rafael Morey Ferrer
Niceto Alcalà Zamora, 36
Tlf.: 45 29 80. 07013 Ciutat de Mallorca

**TOTBICI
Racing
Bicicletes de
montanya**
Francesc Martí Mora, 41
Teléfono y Fax: 73 00 85
07011 Palma

FAUNA
Tot per a la alimentació
dels seus animals.
Servei a domicili.
Plaça Santa Ponsa
Tlf.: 69 05 21. Santa Ponsa
L'assessoram sense
compromís

**PIZZERIA
MOLINS**
56 pizzes
diferents
C/. Vicari J.
Fuster, 265-B
ES MOLINAR
(Davant la mar)
Tl.: 41 12 11

**Cafè Restaurant
YAGO**
«La nostra cuina al
seu servei».
Carretera El Toro, 12
Tlf.: 10 06 27
SON FERRER

**TINTORERIES - BUGADERIES
WINDSOR**
Dry Cleaning - Nettoyage a sec. Serveis d'urgència,
especialitat en pelfa i napa
Marquès de la Cènia, 32. Tlf.: 73 40 98
Comte de Barcelona, 11. Tlf.: 28 29 38
Ciutat de Mallorca

Fins un 25% de descompte amb la
presentació d'aquest anunci
ÒPTICA SBERT
SANT MIQUEL, 83 (Cantonada Avingudes)
Graduam i adaptam lentilles
Per la compra d'unes lentilles li regalarem un altre parell d'iguals.
Ulleres de sol i graduades
Tlf.: 72 14 25

S.A.E.
Jaume Mesquida Llabrés
VENDES
Suministres i aparellatge elèctric
C/. Sant Francesc de Sales, 62
Tel. 20 95 90 CIUTAT

EUROBALEAR D'INVERSIONS, S.L.
Avda. Jaume III, 21. Edifici
Nacar-despatx, 101.
Tlf.: 72 81 16. Fax 72 86 03. Ciutat

Què opinau de la pressió fiscal?

Joan Riutort (Bar Menorca). El Govern espanyol és un lladre. Aniria molt millor si pagàssim al Govern balear perquè els doblers quedarien aquí.

Olga Covas i clients (Bar Punto de encuentro). Els doblers se'n van a Madrid i a Mallorca no queda un punyetero duro. Si pagàssim al Govern Balear tot quedaria aquí, i no hauriem de pagar tant.

Miquel Portell (Cafeteria 55). Normal, el mal és que els nostres impostos es gasten a Castella. Seria millor pagar al Govern Balear i aquest que pagàs un cànon als espanyols.

Bartomeu Palmer (Bar Centre). Ens ofeguen. M'estimaria més pagar al Govern balear que a l'espanyol.

Francisca Bauzà (Papeteria Indústria). Ens tenen ben agafats els espanyols. Si pagàssim al Govern Balear tot quedaria aquí.

Francisco Jiménez (Pistaxo). És excessiva. Som partidari de pagar al Govern Balear, així els nostres impostos es gastarien a Mallorca.

Antoni Perona (Tapisser). Si pagàssim al Govern Balear els nostres impostos quedarien a Mallorca, ara tot se'n va cap a Espanya.

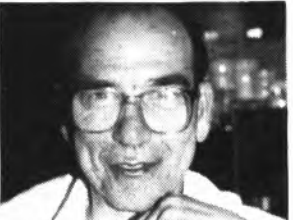
Tolo Güell (Bar Nou Güell). Pagam molt i això no repercuteix a Mallorca. Aniria millor si pagàssim al Govern Balear.

Raül Verger (Barber). És molt forta. Aniria millor si pagàssim al Govern Balear i tot quedaria aquí.

Joan Pallarès (Comerciant). Amb un govern en tindriem prou. El nostre és el Govern Balear. No hauriem de pagar tant.

Miquel Irlès (Bar Nino). Si només pagàssim al Govern Balear ens aniria millor, ara hem de mantenir massa gent.

Jaume (Pub). És forta. Hauriem de pagar al Govern Balear. Ara mantenim els espanyols.

Miquel Fernández (Mecànic). És mala d'aguantar, hi ha massa administracions, amb una bastaria.

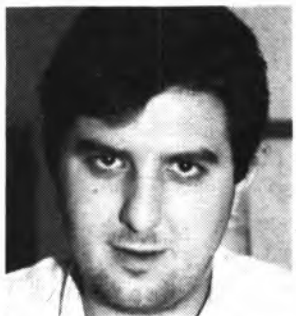
Domingo Pont (Ses Xerxes). Pagam molt. Una part grossa de la feina va pels impostos. Jo faig molta de feina per poder pagar.

Germans Riera (Mecànics). Pagam massa. Si pagàssim al Govern nostre els duros quedarien aquí.

Antoni Sempere (Electro Nadal). Pagam més del compte. Els nostres doblers surten de Mallorca i nosaltres de cada dia som més pobres. Si pagàssim al Govern Balear els doblers quedarien aquí.

Joan C. Bauzà (Exclusives Bauzà). És forta. Si pagàssim al Govern balear en lloc de pagar a l'espanyol ens aniria millor.

Llorenç Joan (Forn Can Manresa). No ens deixen viure. Ens hem d'independitzar d'Espanya i tot quedarà aquí.

Margalida Barceló (Restaurant Can Bernat). És un absurd. Hi hauria més alegria entre els mallorquins si pagàssim al Govern Balear.

Rafel Morey (Cas Gomer). No estic gens content. El Govern espanyol ens pressiona massa, hi ha una mala gestió del Govern espanyol.

Francesc Martí (Roast CB). N'hi ha massa que viuen bé a ca nostra (els polítics). Els espanyols viuen a costa dels Països Catalans i del País Basc.

Joan-Daniel Bonet (Restaurant Milla). Si les energies que gasten els nostres polítics per obtenir govern, les gastassin en governar bé, aniria millor pel país. Pagam un absurd. Si els impostos no sortissin de Mallorca seriem rics. Ara tot se'n va cap a Espanya.

José M. Robert (Esquina 3). Pagam molt. Aquí seria millor pagar al Govern Balear i aquest que pagàs un cànon a Espanya.

Què opinau de la pressió fiscal?

Miquel Moyà (Perruquer). Els impostos són forts. Jo som espanyol i estic d'acord que el Govern gastí els meus impostos on faci més falta.

Josep Cabrilla (Bar Progrés). Pagam massa, i els nostres impostos se'n van cap a Madrid i nosaltres de cada dia som més pobres. El Govern espanyol ens roba

Mateu Coll (Materials de Construcció). Pagam massa i de cada dia som més pobres. Si pagàssim al Govern Balear els doblers no sortirien de Mallorca.

Margalida Noguer (Perruquera). A les perruqueries ens fiblen. A mi, m'agradaria que els meus impostos quedassin a Mallorca, però ara tot se'n va cap a Castella.

Júlia Moreno (Perruquera). Els petits pagam molt, no sé si aniria millor pagant al Govern Balear.

Matrimoni Mari-Corral (Bar Insular). El govern espanyol-andalús es passa. Hem de pagar al Govern balear i els doblers dels nostres impostos quedaran aquí.

Vicenç Carbonell (Bimont). És horrorosa. El mal és que tot se'n va cap a Castella i el nostre govern i els nostres batles no tenen doblers per fer millores a Mallorca.

Pere-Pau Martí (Espiga d'Or). El Govern espanyol ens ofega. Hem de fer la independència de les Balears i ens hem de federar amb els altres Països Catalans; llavors els doblers que nosaltres guanyem quedaran aquí.

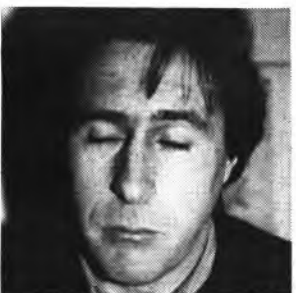
Margalida Adrover (Perruquera). Als espanyols, només els manca fer-nos una argolla pel coll i penjar-nos. S'enduen tots els doblers cap a Espanya i els batles de Mallorca no tenen cap centim per fer millores.

Miquel Sansó (Restaurant S'Illot). Els espanyols ens estrenyen de per tot. Fins i tot els que vénen a fer feina s'enduen els doblers cap allà. Si ens independitzam d'Espanya, pagarem al Govern Balear i ens anirà millor.

Vicenç Giner (Paris Pizza). Vatuadell!, opinam que ens ataquen massa. No es donen compte de la crisi que hi ha per tot arreu. Si pagàssim al Govern Balear els doblers quedarien a Mallorca i podríem reinvertir a la nostra economia.

Francisco Sendín (Yerba-buena). La pressió fiscal dificulta la marxa dels petits comerços. Seria igual pagar al Govern espanyol o al balear.

Matrimoni Morcillo-Nicolau (Bar Katia). No hi ha paraules per dir-ho. Els nostres doblers quedarien aquí si pagàssim al Govern Balear i fins i tot ens baixarien els impostos.

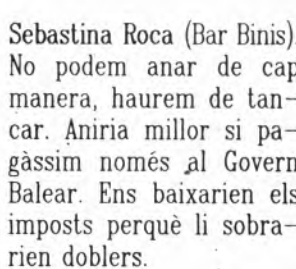
Ignasi González (Bar Iris). Pels temps que estam és massa forta. Si pagàssim al Govern Balear els impostos quedarien aquí.

Domingo Juan (Mecànic) El Govern espanyol es passa. Amb aquesta pressió ben aviat arribarem als tres milions d'aturats.

Joan Camps (Bar Can Cosme). Pagam massa. Si pagàssim al Govern balear ens aniria millor.

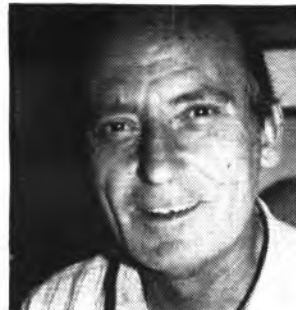
Sebastina Roca (Bar Binis). No podem anar de cap manera, haurem de tan-car. Aniria millor si pagàssim només al Govern Balear. Ens baixarien els impostos perquè li sobrien doblers.

Francisco Martínez (Bar Talisman). Massa forta. Sobretot pels petits. Sí, sí, pagant al Govern Balear aniria millor per als mallorquins.

Antonio Fernández (Bar Can Toni). És un abús, una vergonya, una mariconada. Jo pens que si pagàssim només al Govern Balear i a l'ajuntament ens aniria millor als mallorquins.

Ferran Folch i Darder (Forner). Vatuadell!, jo trob que es passen. Si pagàssim al Govern Balear els doblers quedarien a Mallorca.

Alfonso Rubio (Restaurant Calamar Bravo). Estic fins al coll. Els doblers dels nostres impostos s'haurien de quedar a Mallorca.

Montserrat Fornés (Bar Tango). A mi, no m'agrada haver de dependre de Madrid. Aquesta gent se'n du cinc-cents milions i ens en torna cinquanta.

Francisca Munar (Gorg Blau). Fatal. Pràcticament feim feina per pagar al Govern espanyol. Si pagàssim al Govern balear tot quedaria aquí, i tot seria en profit de Mallorca.

Francesc J. Cortès (Bar Amano). Pagam massa. Si pagàssim al Govern balear tot quedaria a casa. Els nostres impostos se'n van cap a Espanya i no tornen.

Rte. Pirineu

EL MILLOR DE LA
CUINA DE
CATALUNYA A
LES BALEARS

RESERVI

Tel. 76 83 54

LA SEVA TAULA
Camí Veïnal La Real, 24
PALMA DE MALLORCA

RESTAURANT S'HOSTALOT

Menú dies feiners 650 ptes. Cuina mallorquina.
Porcella rostida. Escaldums. Carn torrada.
Camí Vell de Sineu, km. 5. Tlf.: 42 87 12.
S'Hostalot

Restaurant
Ca's Carbone

Dimarts
tancat

Ctra. Manacor, Km. 28 - Tel. 64 65 04 - 07230 Montuiri

Sa Nostza Cuina

Estam

Chef Tomás Frau

especialitzats

en:
Bodes, batejos, primeres comunions i banquets.
Saló menjador propi, cabuda de 100 a 700 persones.
Salons climatitzats - servei a domicili
C/. Bisbe Sastre, 19 A. Tlf.: 28 30 43 - 23 71 94
Ciutat de Mallorca

BAR CENTRAL

Menjars, tapes variades
entrepans
Son especialistes en paelles
Menú del dia a 600 ptes.
C/. Cardenal Rossell, 80
Tlf.: 26 10 39
Coll d'en Rabassa

C/. Joaquín Verdaguer, 12
Arenal - Tel. 26 67 21
Palma de Mallorca
ESPAÑA

RESTAURANT ROCINANTE

Menú a 600 pts.
Carrer Joan d'Austria, n.º 15
Tel.: 741473. Badia Gran

Eldos

Carrer de Manacor, 121 C.
Tel.: 27 85 18.
07007 Palma de Mallorca

**TORRES R.
FOTÒGRAF**

Avda. del Cid, 12
Tel. 42 83 19
Son Ferriol - Palma

FOTO SPOT

JOAN TALTAUVLL
ESTUDI FOTOGRAFIC
C/. Pius XII, 10 - 9
Tel. 27 14 43
07006 CIUTAT DE MALLORCA

Gastronomia

**BAR
CHULES**

Cuina mallorquina — Tapes Variades
Cada dia, menú de 6 plats
C/. Cardenal Rossell, 70 — Tlf.: 49 21 99
Coll d'en Rabassa

PARRILLA - GRILL

**Bar
CAN TORRAT**

Especialitat en carns al caliu.
Graella a disposició dels clients
Camí de les Meravelles. Sortida 3 de l'autopista.
Tlf.: 26.20.55. S'Arenal de Mallorca

BAR - RESTAURANTE

Andreu

Som especialistes en:
Arròs brut, paella, cordon blue,
bistec al pebre bo, sípia, conill a
l'allet, llenguado menier, carns i peix
en general.
Carrer de la Grua, 6. La Ribera Can
Pastilla.
Sortida 2 de l'autopista (dimarts
tancat)

RESTAURANT

Hannen Saß

Direcció: ANTONI FERRER

Horari de 17 de l'horabaixa a la una de la matinada
AUTÈNTICA CUINA ALEMANYA I
CERVESA DEL BARRAL IMPORTADA
DECORACIÓ TÍPICA ALEMANYA
Targetes Visa. Terrassa a l'aire lliure
Carrer Miquel Pellissa, 4 Bierstrasse
Tel. 26 60 01 - S'ARENAL DE MALLORCA

**LA FINCA
RESTAURANT**
(Diumenges tancat)

SES CADENES (Sortida 4 de l'autopista)
Tlf. 49 19 56 07600 S'ARENAL DE MALLORCA

RESTAURANT

SES COVES DE GENOVA

BACALLÀ AMB SANFAINA - MONGETES AMB BOTIFARRA -
VADELLA AMB BOLETS I ALTRES DELICIES DE LA
CUINA GIRONINA.
APARCAMENT PRIVAT
DILLUNS TANCAT

C/. Barranc, 45

Tlf. 40 23 87

GENOVA

RESTAURANT MILLOR

El «chapeau» dels menús
Dies feiners, 650 ptes. Diumenges i
festius 975 ptes.
Carrer Espartero, 26. Santa Catalina

RESTAURANT CALDENTEY

Cuina mallorquina
Carn al forn - paelles - panades i robiols
Menú del dia, 550 ptes.
Carrer de Manacor, 127
Tel.: 27 10 52 — Ciutat de Mallorca

RESTAURANT

Sopes, escaldums,
porcella rostida...

Avinguda Es Dau, s/n
Tlf. 64 62 80
Montuiri

RESTAURANTE

Ca'n Farineta

Cuina mallorquina - Carns i peixos.

Tlf. 60 21 01 Es Figueral-MARRATXI

RESTAURANT BRASILLIA

BANQUETS DE BATETJOS,
NOCES, PRIMERES COMUNIONS I
FESTES SOCIALS

Avinguda de Bartomeu Riutort, entre balnearis 1 i 2
CA'N PASTILLA - TELS. 26 01 19 - 26 45 63

CAFETERIA RESTAURANTE

Carrer de l'Arenal
Complexe Cristina
Tlf. 26 11 49
LES MERAVELLES

Plaça Pius XII, 7. Ciutat
Entre els balnearis 8 i 9 s'Arenal
Port del Mar s/n Palma Nova

PETITS ANUNCIS

Aquests anuncis poden ser remesos a la nostra redacció, Camí Pedreres 132. Tel. 265005 i a totes les agències de Publicitat.
Cada paraula, 20 pessetes.

BORSA INMOBILIARIA

S'ARENAL, 4rt pis, perfecte estat, 2 dormitoris, armari, menjador, terrassa, cuina moblada, galeria, bany. Preu 7.500.000 ptes. Entrada 1.100.000. Resta a 70.000 mensuals. Tel 72 12 35.

Pollença, local comercial per llogar, 220 m2, situat al carrer Major. Grans mostradors. Tel 53 03 65.

VENC pis 2 dormitoris, devora el club nàutic de s'Arenal, lluminós, en perfecte estat, particular. 6.500.000 ptes. negociables. Telefonau de 17 a 20 hores al 77 15 16. Demanau per na Francisca.

LA GRUTA, àtic, 3 dormitoris, bany, vista panoràmica. Tel. 45 85 11.

Venc pis a S'Illot, damunt la mar. Tel. 810616, matins.

CAN PASTILLA, planta baixa, cantonada, 280 m, 5 anys d'antiguitat. Bona construcció, 3 dormitoris, bany, traster, jardí. Immob. Pascual. Tel. 72 62 04.

PLANTA BAIXA amb tres habitacions i corral al Molinar. Se ven. Tel. 413373-270654

Venc solar a la urbanització sa Torre. Situat quasi a primera línia, vista a la mar, 1.292 m2. Preu interessant. Tel 41 21 98.

S'ARENAL, apartament de 70 m2, 1 dormitori, cuina moblada amb barra americana, sala-menjador, 2 banys, totalment moblat. Preu 3.700.000 ptes. Joan Oliver, tel 12 02 57.

CONTESTADORS AUTOMATICS, telèfons sense mans, telèfons sense fils. ELECTRONICA EL GAUCHO. Carrer Mallorca, 2. Tel. 263423.

S'Arenal, local apart. per a negoci o magatzem, 25 metres aprox. 25.000 ptes. Mir 26 33 96 (1783).

Sant Joan, es ven casa en perfecte estat de conservació; 4 habitacions, cuina, bany, sala-menjador, sala, corral amb cisterna. Tel. 29 60 95 i 56 00 24. Joan-Lluís Gayà.

S'Arenal, local en perfecte estat, 115 metres, més 80 metres de soterrani. 60.000 ptes. Mir 26 33 96 (1783).

BADIA GRAN 1a línia, vistes panoràmiques, 4 dormitoris, sala-menjador, sala d'estar, 2 xemeneies, cuina, 2 banys, jardí, parking. 26.000.000. Facilitats. Tel 72 56 27.

Compraria xalet pels voltants de s'Arenal. Tel. 261734.

S'Arenal; lloguer pis de 2 dormitoris, sala-menjador, cuina amb electrodomèstics, 1 bany, terrassa, 43.000 ptes comunitat inclosa. Mir 26 33 96 (1860).

LLOG pis moblat a l'avinguda Argentina. 190 m2. 4 cambres, terrasses, menjador amb xemeneia. Ideal per a compartir. 70.000 ptes. Tel. 792490

S'ARENAL, venc pis, 3 habitacions, bany, cuina, dues terrasses... A la zona de la plaça de les verdures. Tel. 263674.

CAN PASTILLA. Se ven primer pis, 180 m2 a 1a. línia, bany complet, lligador, dues cambres dobles, menjador espaiós, cuina, rebost, traster i gran terrassa de 80 m2, armari embotrats i possibilitat de foganya. Preu interessant. Tel. 522130.

S'ARENAL, àtic 4t pis, 2a línia, 2 dormitoris, bany, sala-menjador amb terrassa, cuina moblada. 5.800.000. Tel. 20 00 07.

S'ARENAL, apartament nou, 1 o 2 habitacions, bona orientació. Preu 4.450.000. Tel. 75 40 32.

COLL D'EN RABASSA, pisos de Protecció Oficial, en construcció, 3 dormitoris, bany, saló-menjador, cuina terrassa, aparcament. Preu 8.200.000 ptes. Entrada 1.000.000. Tel 20 34 11.

Cala Pi, venc solar de 1.246 m2. S'hi poden construir 2 xalets adossats. Aigua, llum i tots els serveis. Preu 4.500.000 ptes, tres anys de facilitats. Tel 54 02 63.

Es ven casa vella a Sant Joan. Tel. 526398.

Lloguer de Bar-Restaurant en ple funcionament, obert tota la temporada. Zona Hotel Cupido. Lloguer anual 2.250.000 ptes. Tel. 26 63 95.

Necessit llogar un lloc d'aparcament per cotxe, a la zona del Coll d'en Rabassa o Can Pastilla. Tel 26 12 46.

Venc solar de 505 m2 a Bellavista de ses Cadenes. Sr. Castellano. Tel 26 12 55.

CALA GAMBA, planta baixa, 3 dormitoris, sala amb xemeneia, 2 banys. 16.800.000. Api Pascual. Tel. 45 85 11.

Venc finca rústica a Llucmajor, 4.000 m2 de terra amb ametllers i fruiters. Casa amb menjador i xemeneia nòrdica, bany, dormitori, cuina amb trespol de gres, dos aljubs, font, terrassa i jardí. Preu 5 milions. Tel. 46 02 47.

Per no poder atendre, es traspasa local al centre de s'Arenal. 100 m2, soterrani de la mateixa superfície, venda de pa, productes de pastisseria i alimentació. Dotat completament i en ple funcionament. Es calcularan les existències. Tel. 75 37 07.

Venc tercer pis devora la plaça de les verdures de s'Arenal. Tres habitacions, un bany, cuina, dues terrasses. Tel. 263674.

PALLASSOS TOPOLINO SHOW
Aniversaris,
comunions,
especials bodes
Tlf.: 41 68 27

PER IL·LUMINAR
LA SEVA LLAR
**ELÈCTRICA
NYEGOS**
Jaume Balmes, 45
Telèfon 29 56 18
07004 Ciutat de Mallorca

PERRUQUERIES

CENTRE d'estètica i salut, Irene Beltran. C/ Cardenal Rossell, 58. Tel. 26 77 67. Coll d'en Rabassa.

Perruqueria Pep. Unisex. Carretera de Llucmajor 204. Tel. 49 13 67. S'Ar-anjassa.

PERRUQUERIA PALOMA. C/ Illes Pitiüses, 15. Les Torres. Tel. 49 19 71. Coll d'en Rabassa.

PERRUQUERIA de senyors Ca'n Paco. Carrer Virgili, 1 - Ca'n Pastilla.

MAKA Perruquera. Pedicura i manicura. Botònic Germà Bianor, 19. Tel. 260756.

MIQUELA PERRUQUERA. Neteja de cutis, manicura i pedicura. Carrer Mallorca, 3 - S'Arenal. Tel. 263423.

BLANCA Perruquera. Gran i General Consell, 36 - S'Arenal. Tel. 265109.

ANIMALS DE COMPANYIA

Consultori veterinari. Plaça dels Nins, 26. Tel. 267664 s'Arenal. De dilluns a divendres de 17 a 20 hores.

Clínica Veterinària S'ARENAL. Dr. Daniel A. Magrini. Consulta al carrer Joaquim Verdager, 17. Dematins de 10 a 13. Hora-baixes de 16'30 a 19'30. Tel. Clínica: 49 01 53.

Dolors Aguilera i Josep Martín s'uniren en matrimoni el passat dia 5 de desembre a la Seu de Mallorca. Un cop finalitzada la cerimònia religiosa anaren al restaurant Can Prunes, on oferiren el dinar de noces. Enhorabona! (Foto Estudi Ronak)

UNA EMPRESA MALLORQUINAPER A MALLORCA
SERVICI DE RESCATAPERSONESDE 19 A 8 HORES

capra S.A.

Montatge, conservació i actualitzacions segons la normativa vigent
Cridi'ns i demani presupost sense compromís
Serveis d'urgència dissabtes, diumenges i festius de 8 a 20 hores
07008 CIUTAT DE MALLORCA
C/ Son Canals, 4
FAX 41 33 13 — Tlf.: 41 39 85

ANUNCIAU-VOS DE FRANC A S'ARENAL DE MALLORCA

Nom:	D.N.I.
Cognom:	TELF:
ATENCIÓ	
—Escriu un sol anunci per cupó. —Usau lletres majúscules. —Escriu dins el requadre el text.	

Ompliu aquest cupó i enviau-lo a:
S'ARENAL DE MALLORCA: Camí de les Pedreres, 132 — 07600 —
SES CADENES DE S'ARENAL

PETITS ANUNCIS

VENDES

Venc una taula escriptori, blanca, de fòrmica nova. Ideal per una habitació d'una nina o nin. 5 000 Ptes, i en val 10 000. Demanar per Malena, tel. 41 05 42.

Venc Vespino AL, en bon estat. Sis anys, 30.000 km; 55.000 ptes. Cridar els migdies a na Tonyi. Tel. 242225.

Venc revestiment de marbre, de color gris perla, per a foganya de llenya. Ho venc a meitat de preu, per 100.000 ptes. Completament nou. Tel. 79 49 03.

Gran oportunitat: es ven ordinador nou, sense estrenar, a meitat de preu o preu a negociar. Tel. 27 79 90, Marga.

Venda d'estores saharauis. Per a més informació crida al telèfon 53 44 55, o bé veniu Pollença, a "La Punta", cra. del Port.

LLIBRERIA DE VERD EN BLAU. Comandes de llibres text-lectura, infantil i juvenil. Fotocòpies. Avda del Cid, 56 Son Ferriol. Tel. 42 76 88.

Venc grup Electrògen dièssel, 3 Kw, 220 v, monofàsic, motor d'arrencada, perfecte estat. Tel 59 16 33

Venc Compacte, inclou pletina, discs, cassette, etc. En molt bon estat i a bon preu. Tel 42 76 47.

DACHSHUNDS. Cadells de pel dur, linia de caça i de gran bellesa. Tenim també sementals de pel llarg, curt i dur. Teckels de Jusadi. Tel. 23 94 21.

Compraria ROSTIDOR DE POLLASTRES de tres o quatre espases. Tel. 411107.

Venc Llaüt Copino 36, "Na Polida", amb dos motors, impecable estat. Veure'l al C.N. Cala Gamba. Tel. 268176, 743648 (Hores oficina). Demanau per Joan.

Venc contestador automàtic, marca Sanyo. Tel. 264 259.

Venc dues rodes noves de Talbot Horizon a preu d'amic. Els interessats per veure-les al carrer Aragó, 70, 1, A Palma.

Venc un menjador usat i en bon estat. Preu a convenir. Moble llibreria, taula i sis cadires. Tel. 540746.

Venc ordinador nou a bon preu, interessats al carrer Aragó, 70, 1, A, Palma.

PERSONALS

Cerc allotges de 18 a 40 anys per fer reportatges pornogràfics. Tel. 835628.

Home, 44 anys, separat, simpàtic, culte. Coneixeria dona de 33 a 40 anys per amistat, sortir, etc. Truqueu a partir de les 20 hores. Manel. Màxima serietat. Tel. 416786.

Militar, alt càrrec, bona presència, 1'83 d'estatura, mallorquí, fadrí, 40 anys. Vull trobar parella per casar-me. Tel. 710087.

Llicenciat en Filosofia i Lletres, vidu, 50 anys, sense fills. Interessat a trobar dona educada, bona, físicament agradable. Tel. 722836.

Senyora, 68 anys, viuda, bona presència, prima. Tenc la vida bastant resolta, visc de rendes altes, però estic sola. Tel. 710087.

Rosa, 20 anys, fadrina, guapa, simpàtica, alegre; treball en comptabilitats. El meu interès en aquest anunci és conèixer jove, bo. Tel. 721494.

Empresària, 52 anys, divorciada, sense fills, vida resolta; m'agradaria conèixer cavaller amb formalitat, educació, de fins a 70 anys. Tel. 722836.

Viuda, sense fills, 70 anys, mallorquina de Palma. Pis propi, vida bé, voldria conèixer senyor seriós, necessit estimació, comprensió. Cridau-me al 721494.

Mestra d'escola, 36 anys, fadrina, 1'60 d'estatura, físicament agradable. Cerc senyor, preferiblement mallorquí, de 35 a 50 anys, podeu cridar-me per tenir, de moment, una bona amistat... Tel. 722836.

Enginyer tècnic, 45 anys, vidu, fills independents. Estic bastant sol, tenc amistats, però no parella. Senyora distingida, crida'm. Tel. 710087.

Refusa la soledat, amb mi seràs feliç, i jo amb tu. Em diuen Carles, 22 anys, fadrí, pis, visc sol, estalvis. T'estic cercant si ets divertida i alegre. Tel. 277990.

Viuda, 55 anys, caràcter senzill, dolça, som sensible i estic sola. Voldria fer amistat amb senyor amb la mateixa situació que la meua. Tel. 710087.

Dona de casa. Excel·lent cuinera, 1'68, inquietuds, feines, cuinar; voldria formar parella amb senyor, bo, senzill, sa, sense vicis, som carinyosa. Tel. 27 7990.

Mestra, rossa, elegant, 40 anys, separada legal, amb un fill gran. Vull trobar un company. Tel. 710087.

En la meua infància la boira tapava la meua ànima, però ara és el fred, arriba el nou any i no puc estar sola. Tenc 65 anys i vull trobar un home carinyós. Tel. 710087.

Assessor fiscal, 46 anys, alt, de bon veure, responsable, vida còmoda, voldria conèixer dona a qui agradi la llar, educada, elegant, sana, per relacions matrimonials. Tel. 721494.

Cafeteria Restaurante
R.J.J.

Menú diari i a la carta. Tapes variades. Batejos i comunions
C/. dels Ocells, 34. Tlf.: 28 67 60
Ciutat de Mallorca

RESTAURANT NOU GÜELL
Cuina mallorquina
Santiago Ramon i Cajal, 16.
Tlf.: 45 56 30.
Ciutat de Mallorca

Pollastres a l'ast
ROAST
Obert de 8'30 a 2'30. 6'00 a 10'00
Exceptuat dimecres
Carrer Annibal, 30. Tlf.: 73 75 31
07013 Santa Catalina

NOTA DE REDACCIÓ. Davant les notícies que hi ha una/es persona/es que en nom nostre es dediquen a fer i a cobrar publicitat, S'ARENAL DE MALLORCA comunica que tots els nostres representants van degudament acreditats amb una targeta d'identificació de l'empresa.

Pregam que en cas de descobrir alguna d'aquestes persones denunciieu tot d'una el fet. La nostra publicació es reserva el dret a emprendre accions legals en contra d'aquests estafadors.

Jove de 23 anys, treballador i de bon veure, compatible, amb pis, desitj conèixer al.lota formal, carinyosa. Joan Lluís, C/ Comte de Sallent, 17 pral A. 07003 Palma.

Divorciat de 50 anys, bru, bona presència, agradable voldria conèixer dona amb qualitats semblants, comprensiva, que li agradi la llar, amb fins seriosos. Tel. 710087.

Jove de 29 anys, fadrí, estudis, estatura alta, pis i cotxe, m'agradaria conèixer al.lota, educada, sincera i carinyosa, amb fins matrimonials. Tel. 277990.

Fadrina, aficionada a la música, feina fixa, vull conèixer jove de 20 a 25 anys amb gusts similars, per a sortides i fins seriosos. Tel. 710087.

Advocada, senzilla, prima, ordenada, neta; vull conèixer senyor bo i agradable, sense problemes, de fins a 40 anys, per formar una família. Tel. 710087.

Estrangera, moreneta, simpàtica, carinyosa, traductora, aficionada a l'esport, ball i de més. Vull fer parella / matrimoni amb home de 34 a 46 anys, sense mals vicis. Tel. 710087.

Jove de 22 anys desitjaria conèixer al.lota per solida amistat. Apartat de Correus 869 Palma.

Fadrina, 28 anys, responsable, carinyosa, vull amistat amb senyor culte, intel·ligent que li agradi la llar i la família. Tel. 710087.

A mares fadrines, viudes, divorciades, separades, i a totes les persones fadrines i amb problemes de solitud, que vulguin trobar seguretat de futur feliç, en la nova parella, posau la confiança en la Pareja Unida, Centre de Relacions Personals. Avda. Comte de Sallent 17 pral A. Palma. Tel. 710087.

Senyora 50 anys, de bon veure, que estima la llar, simpàtica, m'interessa conèixer senyor formal, per fer bona amistat. Cridau-me al 721494.

Som un jove de 27 anys, fadrí, comerciant, pis, cotxe; vull conèixer al.lota amb fins formals, bona amistat. Telefonau-me la 722836, l'agradarà.

Si tens entre 18 i 85 anys i ets aficionat al teatre, com a actor. Escriu a Miquel Pujades, carretera de Can Pastilla 36, Coll d'en Rabassa. Anima't, l'esperam. Deixa el telèfon.

MI MUEBLE

Exposició i venta de mobles
Ronda Migjorn, 103. Tel. 66.15.64. Llucmajor.
C/. dels trencadors, 7. Tlf.: 26.16.29 s'Arenal

Per enviar o
recollir qualsevol
sobre o paquet en
poques hores.
Urbans, regionals,
nacionals,
internacionals
Carrer Berlin, 24
Tlf.: 74.33.35 - 36.
S'Arenal

Distribuidor (Supervisor)
Líder en nutrició celular els 90
Faci la seva comanda a Cati Crespi
Avinguda Comte Sallent 17, pral. A
07003 - Palma de Mallorca (Espanya)
Tel.: (971) 722836-540586

Motos
Salom

Jerónimo Pou, 9 ☎ 468136
Tomas Forteza, 24 ☎ 462686

Administratiu, 28 anys, alt, bona presència. Vull co-
nèixer al.lota senzilla. Tenc
un treball segur, cridau-
me al 710087.

GASTRONOMIA

**BAR RESTAURANTE AN-
DREU.** Cuina variada i
tapes. Sopars deportius i
de companyia. Carrer de la
Grua, 6 - Ca'n Pastilla.

XINA ORIENTAL. Menjars i
begudes xineses. Carrer
de Joaquim Verdaguier, 12.
Tel. 266721, s'Arenal.

BAR BARA. Cuina casolana
mallorquina. Carrer de Fel-
lita, cantonada Manacor.
Tel.: 42 77 80. Son Ferriol.

MCDONALD'S S'ARENAL.
Celebra el teu aniversari
amb nosaltres en un am-
bient familiar. Avinguda na-
cional, 34 (entre els bal-
nearis 8 i 9). Tel. 491891.
Srta. Susana.

**RESTAURANT SA BO-
LERA.** Cuina feta com
Deu mana. Si frissau, no
vengueu. Carrer Acapulco,
4. Sortida, n. 3 - Les Mera-
velles. Tel. 265188.

BAR ARNAU. Menú casolà a
700 ptes. C/Guillem Cir-
erol, 5 s'Arenal.

SERVEIS PROFESSIONALS

PNEUMATICS SON FERRIOL,
equilibrats de rodes, canvi
de rodes i pegats, alineació
de direccions assistida per
ordinador. Avinguda del
Cid, 73. tel. 42 75 53 Son
Ferriol.

Cristalleria S'ARANJASSA

Ctra. de Llucmajor, 201
Tel. 26 71 09
S'ARANJASSA

Mallorquí, 26 anys cerca
qualsevol feina seriosa.
Anglès, suec, català i cas-
tellà parlats i escrits. Ex-
periència en hotelaria
(Recepció Hotels) i mante-
niment de vaixells espor-
tius. Contactau amb Se-
bastià. Tel. 401885.

BUGADERIA OLIMPIA. Servei
a hotels i Restaurants.
Rentat de roba a particu-
lars. C/ Titus Livi, 10. Tel.
262960 Can Pastilla.

BUGADERIA Super Clean,
rentam en sec i amb iagua,
mantes, cobertors i tota la
resta. C/ de sant Antoni de
la Platja, 8 - Can Pastilla.
260370.

TINTORERIA CALTOR.
Netetja de catifes, mantes,
cortines, cobertors i tota
classe de peces de vestir.
Carrer Torrent, 9 - S'Aren-
al. Tel. 265447.

Qualsevol feina seriosa a
qualsevol punt de l'illa.
Mallorquí, 26 anys, anglès,
suec, català i castellà par-
lats i escrits perfectament.
Preferentment a zones tu-
rístiques. Experiència a
hotels, recepció, etc. Con-
tactau amb en Sebastià.
Tel. 401885.

Shiatsu: massatge energè-
tic basat en la medicina
tradicional xinesa. Ideal
per combatre l'estrés, de-
pressions i en general
qualsevol desequilibri físic,
emotiu i mental-espiri-
tual. Fa feina sobre el sis-
tema immunològic i refor-
ça el nostre poder natural
d'autocuració. Carme,
massatgista diplomada.
Demaneu hora per telèfon,
també passo a domicili.
Tel. 26 42 59.

Mallorquí, 26 anys, cerca
qualsevol feina seriosa.
Anglès i suec parlat i escrit
perfectament. Contactau
amb Sebastià, 40 18 85.

**TELEVISORS, vídeos, ra-
dio-cassettes, arreglam.
ELECTRONICA J. GAR-
CIES.** Carrer Francesc
Frontera, 10. Tel. 264335.
Coll d'En Rabassa.

ARREGLAM rentadores,
màquines registradores, ra-
dio-cassettes de cotxes,
porters electrònics. Elec-
tronica EL GAUCHO. Car-
rer Mallorca, 2. Telèfon:
263423.

INSTAL·LACIONS elèctri-
ques i sanitàries
CC.JU.CB., instal·ladors
oficials de gas ciutat, propà
i butà. Carrer Marqués de
Tenerife, 77. Tel. 242593 -
Son Ferriol.

PNEUMATICS BRASIL,
pegats ràpids, bateries, co-
rreges de ventilador, cam-
vis d'oli, greixar, rentats de
motor. Carretera de Mana-
cor, 391 - Son Ferriol. Tel.
270645.

BUGADERIA LLITERMA. Au-
toservei, rentat en sec i en
banyat, neteja de catifes,
servei ràpid. Carrer Virgili,
17. Tel. 26 63 31. Can
Pastilla.

Persona cerca feina per fer
a casa; mecanografia, ce-
ràmica, llistes de correus...
Tel. 29 70 67.

ENSENYANCES

Don classes de Do-in-
-automassatge japonès-
grups reduïts (4 persones).
Carme Tel. 264259.

C. BALEARES, 25-2
El Arenal

* Informàtica
— Programació en:
BASIC - CLIPPER
dBASE III PLUS
— Formació d'usuaris en:
QUATRO - LOTUS 1-2-3
WORDPERFECT - WORKS
* A més d'un llarg
etcètera pots aprendre:
BANCA - REPAS
COMPTABILITAT
MECANOGRAFIA

CLASSES particulars de
ball, individual o parelles,
cha-cha-cha, rumba,
fox-trot, samba i altres.
César, llista de correus de
Can Pastilla.

Cerc professor/a d'anglès,
preferible nadiu, per rebre
classes particulars. A canvi
don massatge Zen-Shiat-
su. Carme, massatgista Di-
plomada. Tel. 264259.

Si tens entre 18 i 85 anys
i ets aficionat al teatre,
com actor. Escriu a: Miquel
J. Pujadas, cra. Can Pas-
tilla, 36, Coll d'en Rabassa.
O passa per aquesta ma-
teixa adreça. ¡Anima't,
t'esperam! Deixa el telèfon.

Oferim de franc cursos bí-
blics i subscripcions a re-
vistas cristianes en català:
**Ajuda Evangèlica dels Paï-
sos Catalans.** Ap. 1022
Castelló 12005. Tel. 964-
207607 (secció d'enseny-
ament).

BORSA DEL MOTOR

SI DESITJA UN COTXE
nou de la nostra gamma,
vingui i en parlarem.
AGENCIA OFICIAL RE-
NAULT. Tel. 413867 -
Son Ferriol.

Plaça de Palau i Coll

Climent Garau i Salvà

Tot homo que manarà
a nació o regió,
a dins aquest gros factor
a tot no encertarà.
De vegades fallarà
per venir-li de mà esquerra
a sa tan difícil guerra
perfecció no posarà.

Qualque cosa ha demostrat
el batle, senyor Fageda;
a dins Ciutat molt progressa,
un sector ha sanejat.
Tothom compte se n'ha dat
d'aquesta situació;
ja no se veu s'esquadró
de dones del gran pecat.

Unes joies Palma té
que causen admiració,
que és sa Plaça Major
i sa petita que li ve;
Plaça de s'Oli nom té
per esser comercial,
un temps el gran capital
se baratava molt bé.

es temps de s'abundància
dos hostals la gent servien,
es mercaders hi anirien
a menjar en gran constància.
Era hostal d'importància
al de Sòller i el Perú,
feien ells un bon menú
vestien amb elegància.

Però sa situació,
de fet, se canviaria,
es duro s'estrenyeria,
se canvià de color
aquell ambient des sector
una volta va donar
i els hostals es dedicà
a sa gran prostitució.

En es cantó del Perú
moltes dones hi havia
que sa gent convidaria
a passar un moment amb tu.
Es sector molt poc segur
de puta, droga i malvat,
a dins el cor de Ciutat
això no agrada a ningú.

Senyor Fageda ha donat
prova de patriotisme,
ha omplida grossa llista
per netejar sa ciutat,
aplaudiment s'ha guanyat
amb sa primera partida.
Si el seu camí no desvia,
des públic serà alabat.

Es cor de Ciutat un temps
hi havia sa gent rica,
aquella que molt tenia
terres per tots els extrems.

Ara bufen uns nous vents
impertinents de llevant,
ara, de fet, l'han poblat
de gents de mal manaments.

Aquest carrer que nos va
Sindicat an es Batllori
sempre n'hi ha repertori
de dona qui esperarà.

Tot hom convidarà
per anar a passar una estona,
això és una vergonya
per sa gent que hi sol passar.

Sa gent de poble qui va
a Ciutat per qualque cosa,
molt sorpresa ells se troba
aquell fet es contemplar.
Lo primer que pensarà:
Que no hi ha autoritat?
que elimini aquest mercat
que s'homo volen fermar.

Per lo tant, senyor Fageda,
posau en això passió,
netejan sa corrupció
que n'és una cosa lletja.
el ciutadà lo espera,
de veritat, de tot cor.
Ciutat és nostre tresor
com ara a diñs la florera.

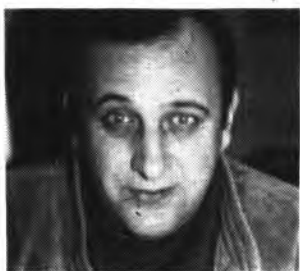
Llarga passa heu donada,
Senyor Fageda es pot dir.
Si seguiu aquest camí,
teniu victòria "lograda".
Sa vostra obra admirada
serà per tot mallorquí.
A Ciutat podrà anar-hi
amb seva bossa penjada.

A la història passarà
la victòria aconseguida,
en lletra d'or ella escrita
per eternament durar.
La vostra obra aplaudirà
tota sa gent de bon cor,
serà com el ric tresor
que gelós guardar.

Ja que Mallorca va ser
la gran illa de la calma,
tota la gent "disfrutava"
tranquil·litat viure-la.
Però va aficar-se
gitanos i forasters
i ells han tingut interès
només a destrossar-la.

Amb ses normes que hau agafades
de netejar la Ciutat,
serà feixuc es combat,
ses bandes s'han augmentades,
però "empleant" ses armes
de què vós en disposau,
un èxit aconseguireu
perquè siguen ben frenades.

Què opinau de la pressió fiscal?

Federico Rosselló (Restaurant Alava). Pagam massa per res. Si pagàssim al Govern Balear els doblers quedarien a Mallorca. Ara tot se'n va cap a Espanya.

Antoni Ribes (Cafè Espanyol). Pagam massa. Seria cent per cent positiu que pagàssim al govern Balear. Ara els nostres impostos surten de Mallorca.

Antoni Vera (Bar Ponent). Jo no som espanyol. A mi em roben els espanyols. Hem de pagar al Govern Balear i els doblers es quedaran a ca nostra.

Maria Seguí (Cristalleria Bennàsser). Els espanyols ens estan ofegant. Si pagàssim al Govern Balear ens aniria millor.

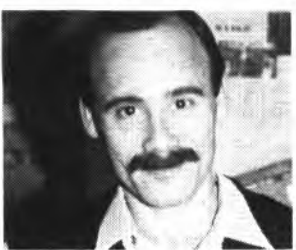
Cipriano Pérez (Bar El Cid). És molt exagerada. Si pagàssim a la nostra autonomia seria positiu per als mallorquins.

Antoni Gil (Automecànica Palma). El Govern espanyol podria ajudar un poc més als joves empresaris, si pagàssim al Govern balear tot quedaria aquí.

Antoni Marí (Restaurant Bendinat). Aniria millor si pagàssim al Govern Balear. Ara quasi tot se'n va cap a Espanya i no torna. Els mallorquins de cada dia som més pobres.

Rafael González (Restaurant R.J.J.). És molt alta. EL mal és que els doblers van a Madrid. Si pagàssim al Govern Balear aniria millor.

Francesc Martínez (Agent Citroën). Pagam molt i el mal és que quasi tot se'n va a Madrid. Si pagàssim al Govern Balear ens aniria millor, als mallorquins.

Miki Krispin (Tintoreria Miki). Pagam massa i als petits ens duren a la ruïna. Hauríem de pagar al Govern Balear.

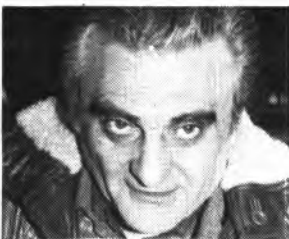
Matrimoni Fabregat-Ripoll (Tintoreria Ladi). Els espanyols ens ofeguen d'imposts. Si ens independitzam d'Espanya tot quedarà aquí.

Germanes Cervera (Cafè Dragut). Pagam molt. Si pagàssim al Govern balear no hauríem de pagar tant.

Conxa Oriola (La Barraca). Paguem més que guanyem. Si paguèssim al Govern Balear tot quedaria aquí.

Joan Tous (Aucelleria Tous). Si en lloc de pagar als espanyols pagàssim al Govern mallorquí aniria molt millor. Els espanyols s'enduen els doblers cap allà i no tornen.

Pepe Alonso (Bar Montilla). Els polítics ens duen a la ruïna. Viurem igual pagant aquí o a Espanya. Tots xuclen.

Joana-Maria Ignasi (Bodega Miramar). L'Estat espanyol ens ofega. Si en lloc de pagar al Govern espanyol ho féssim al balear els doblers no sortirien de Mallorca.

Vicenç Torres (Bar Torres). Els espanyols s'han passat amb l'IAE, i amb els mòduls. Si el rics paguen en la mateixa proporció que nosaltres, deuen pagar molt. Si pagàssim al Govern Balear viuríem molt millor.

Bernat Nicolau-Aina Carrió. Pagam la meitat de més. Aniria millor si pagàssim al Govern Balear, ara els doblers se'n van cap a Espanya i, a nosaltres, un toc als morros.

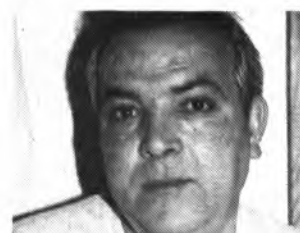
Marc Mellado-Lidia Martínez (Perruquers). No hi ha dret que haguem de pagar tant. Si pagàssim al Govern Balear ens aniria millor. Ara tot se'n va a Madrid.

Matrimoni Martín-Agulo (Bar Vic). Pagam molt i rebem poc. Si en lloc de pagar al Govern espanyol pagàssim al Govern balear ens aniria millor.

Miguel Saez (Taller Cardona). És excessiva, pagam i no veus les millores, aniria millor si pagàssim al Govern Balear, tot quedaria aquí.

Andrés González (Bar Escorpio). És un robatori i als petits ens obligaran a tancar a tots. Si pagàssim al Govern balear, aquí es viuria molt millor.

Maria Jofre (Bar Can Tomeu). El Govern espanyol es passa. Si pagàssim al Govern balear ens aniria millor. Els doblers surten de Mallorca i nosaltres de cada dia som més pobres.

Magdalena Muntaner (Bar Petit). És un desastre, ens estan ofegant, el problema no és a qui pagam. Pagam massa de totes maneres, aniria millor si pagàssim al Govern Balear.